

การรับรู้ที่บิดเบือนจากสื่อโฆษณา

Distorted perception of the media

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตรกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

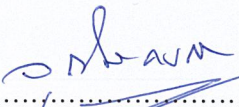
ปีการศึกษา 2557-2558

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

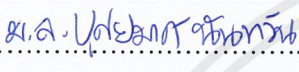
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

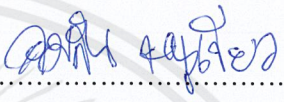
คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกกร คงคา)

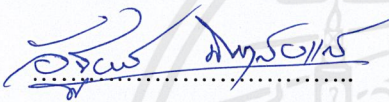
ประธานกรรมการ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ม.ล.บุศยมาศ นันทวัน)

กรรมการ

.....
(อาจารย์คมสัน หนูเขียว)

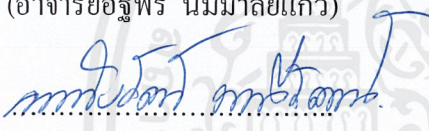
กรรมการ

.....
(อาจารย์อัฐพร นิมมาลัยแก้ว)

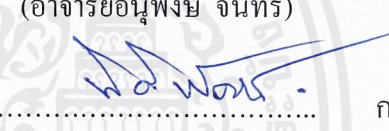
กรรมการ

.....
(อาจารย์อนุพงษ์ จันทร)

กรรมการ

.....
(อาจารย์หทัยรัตน์ มณีรัตน์)

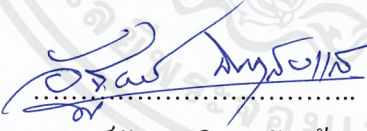
กรรมการ

.....
(อาจารย์นิธิพัฒน์ หอยสังข์ทอง)

กรรมการ

.....
(รองศาสตราจารย์อติตา จันทังเพ็ชร)

กรรมการและเลขานุการ

.....
(อาจารย์อัฐพร นิมมาลัยแก้ว)

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การรับรู้ที่บิดเบือนจากสื่อโฆษณา
	Distorted perception of the media
ชื่อ	นางสาว อรณรินทร์ นรินทร์รัตน์
รหัสนักศึกษา	54020458
สาขาวิชา	จิตรกรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2557 - 2558
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ อัฐพร นิมมาลัยแก้ว

บทคัดย่อ

การโฆษณามีการพัฒนาการนำเสนอเรื่อยมาจากอดีตถึงปัจจุบัน ป้ายโฆษณากลางแจ้งขนาดใหญ่ (Billboard) เป็นหนึ่งในตัวเลือกใหม่ที่สามารถพบเจอได้ในทุก ๆ ของเมือง เนื่องจากการใช้ชีวิตในเมือง เวลาส่วนใหญ่ต้องใช้เวลาไปกับการเดินทาง พบเจอความเร่งรีบที่ต่างคนต่างต้องต่อสู้เอาตัวรอด ดังนั้นการโฆษณาจึงมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อตอบสนองรับชีวิตของคนเมือง ด้วยการสร้างป้ายโฆษณากลางแจ้งขนาดใหญ่ ไร้ข้างทางและบนตึกรามบ้านช่อง เป็นการโฆษณาที่มีลักษณะพิเศษในการสื่อสารด้วยภาพเป็นส่วนใหญ่เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการรับสารที่ใช้เวลาอันสั้น ข้าพเจ้าได้พบเห็นมันจนคุ้นตา จนบางครั้งเลยคำนึงจุดประสงค์ที่แท้จริงของมัน โดยรับสารเพียงสิ่งที่โฆษณาต้องการให้รับรู้โดยไม่คำนึงถึงข้อเท็จจริงที่อยู่ภายใต้ภาพสวยงามเหล่านั้น จึงเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างงานผลงานศิลปนิพนธ์ นอกจากนั้นยังมีการเพิ่มรายละเอียดความซับซ้อนของโครงสร้างเนื้อหาการรับรู้

ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้โดยมุ่งเน้นให้ผู้ชมได้สังเกตเห็นและตระหนักถึงความคลุมเครือของสื่อโฆษณา ภายใต้ภาพสวยงามหรือสิ่งสวยงามนั้นอาจมาข้อเท็จจริงบางอย่างผ่านการไต่ตรองจากความรู้ ประสบการณ์ ในความสวยงามที่ผู้ผลิตโฆษณาตีกรอบให้เข้าใจและรับรู้เพียงเท่านั้น โดยการใช้ภาษาจิตรกรรมในการสร้างสรรค์ผลงาน ก่อให้เกิดการรับรู้ความรู้สึกใหม่เกิดในการมองภาพในระยะใกล้ที่นัยน์ตาของมนุษย์ไม่สามารถโฟกัสได้ทำให้เกิดภาพในลักษณะเฉพาะ มีลักษณะเบลอลดทอนความคมชัดของภาพ ทำให้เกิดความรู้สึกการรับรู้ที่คลุมเครือในภาพ ทำลายความซับซ้อนในเชิงรูปทรงและเนื้อหา ผ่านงานจิตรกรรมเหมือนจริงหรืองาน Realistic ในรูปแบบศิลปะนามธรรม

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ อัฐพร นิมมาลัยแก้ว ที่ให้ความช่วยเหลือและคำชี้แนะช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดา ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

อรนรินทร์ นรินทร์รัตน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต่อสู้อ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)	จ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ	2
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 ขอบเขตของโครงการ	4
บทที่ 2 อิทธิพลจากงานศิลปกรรม	5
2.1 อิทธิพลที่ได้รับจากวัฒนธรรมทางสังคมและสิ่งแวดล้อม	5
2.2 อิทธิพลที่ได้จากศิลปกรรมศาสตร์	8
2.3 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน	13
2.4 แนวความคิดสร้างสรรค์	18
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	19
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	19
3.2 กระบวนการสร้างงาน	28
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	34
4.1 วิเคราะห์ผลงานโดยรวม	34
4.2 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์	41
บทที่ 5 บทสรุป	49
บรรณานุกรม	50
ภาพผลงานศิลปะ	51
ประวัติผู้เขียน	56

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1. ภาพป้ายโฆษณาริมถนน I	7
2. ภาพป้ายโฆษณาริมถนน II	7
3. ภาพผลงาน Piet Mondrian, Composition with Red, Yellow and Blue	10
4. ภาพผลงาน Composition IV, 1911 Kandinsky Source: Wikimedia Commons	10
5. ภาพผลงาน "The Interior of My Studio A Real Allegory" โดย กูร์แแบร์	12
6. ภาพผลงาน The Gleaners. 1857	12
7. ภาพมาร์ค รอทโค	13
8. ภาพผลงาน poster of Mark Rothko ของมาร์ค รอทโค	14
9. ภาพผลงาน Black on Maroon ของมาร์ค รอทโค	14
10. ภาพแจ๊คสัน พอลล็อก	15
11. ภาพผลงานศิลปะ No. 5, 1948 ของ แจ๊คสัน พอลล็อก	17
12. ภาพผลงานศิลปะ "The Key" ของแจ๊คสัน พอลล็อก	17
13. ภาพร่างชุดที่ 1 ภาพร่างชั้นที่ 1	19
14. ภาพร่างชุดที่ 1 ภาพร่างชั้นที่ 2	20
15. ภาพร่างชุดที่ 1 ภาพร่างชั้นที่ 3	20
16. ภาพร่างชุดที่ 2 ภาพร่างชั้นที่ 1	22
17. ภาพร่างชุดที่ 2 ภาพร่างชั้นที่ 2	22
18. ภาพร่างชุดที่ 2 ภาพร่างชั้นที่ 3	23
19. ภาพร่างชุดที่ 3 ภาพร่างชั้นที่ 1	24
20. ภาพร่างชุดที่ 3 ภาพร่างชั้นที่ 2	24
21. ภาพร่างชุดที่ 3 ภาพร่างชั้นที่ 3	25
22. ภาพร่างชุดที่ 4 ภาพร่างชั้นที่ 1	26
23. ภาพร่างชุดที่ 4 ภาพร่างชั้นที่ 2	26
24. ภาพร่างชุดที่ 4 ภาพร่างชั้นที่ 3	27
25. ภาพโครงเฟรม	28
26. ภาพการขึงเฟรม	29
27. ภาพสีน้ำมัน Lefranc ที่ใช้ในการทำงาน	30
28. ภาพขั้นตอนการสร้างงานจิตรกรรม	31

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
29. ภาพขั้นตอนการสร้างงานจิตรกรรม II	31
30. ภาพขั้นตอนการสร้างงานจิตรกรรม III	32
31. ภาพขั้นตอนการสร้างงานจิตรกรรม IV	32
32. ภาพขั้นตอนการสร้างงานจิตรกรรม V	33
33. ภาพขั้นตอนการสร้างงานจิตรกรรม VI	33
34. ภาพวิเคราะห์การสร้างสรรค์ ผลงานชั้นที่ 1 สี (Color)	35
35. ภาพวิเคราะห์การสร้างสรรค์ ผลงานชั้นที่ 2 สี (Color)	35
36. ภาพวิเคราะห์การสร้างสรรค์ ผลงานชั้นที่ 3 สี (Color)	36
37. ภาพวิเคราะห์การสร้างสรรค์ ผลงานชั้นที่ 4 สี (Color)	36
38. ภาพวิเคราะห์การสร้างสรรค์ ผลงานชั้นที่ 1 น้ำหนัก (Volume)	37
39. ภาพวิเคราะห์การสร้างสรรค์ ผลงานชั้นที่ 2 น้ำหนัก (Volume)	37
40. ภาพวิเคราะห์การสร้างสรรค์ ผลงานชั้นที่ 3 น้ำหนัก (Volume)	37
41. ภาพวิเคราะห์การสร้างสรรค์ ผลงานชั้นที่ 4 น้ำหนัก (Volume)	38
42. ภาพวิเคราะห์การสร้างสรรค์ ผลงานชั้นที่ 1 ที่ว่าง (Space)	39
43. ภาพวิเคราะห์การสร้างสรรค์ ผลงานชั้นที่ 2 ที่ว่าง (Space)	39
44. ภาพวิเคราะห์การสร้างสรรค์ ผลงานชั้นที่ 3 ที่ว่าง (Space)	39
45. ภาพวิเคราะห์การสร้างสรรค์ ผลงานชั้นที่ 4 ที่ว่าง (Space)	40
46. ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบผลงานชั้นที่ 1	41
47. ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบผลงานชั้นที่ 2	43
48. ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบผลงานชั้นที่ 3	45
49. ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบผลงานชั้นที่ 4	47
50. ภาพผลงาน ความสวยงามของความคลุมเครือ I	53
51. ภาพผลงาน ความสวยงามของความคลุมเครือ II	54
52. ภาพผลงาน ความสวยงามของความคลุมเครือ III	55
53. ภาพผลงาน ความสวยงามของความคลุมเครือ IV	56

บทที่ 1

บทนำ

ยุคแห่งทุนนิยมในปัจจุบันนี้ดำเนินอยู่ในวิถีแห่งการแข่งขันของทุกสาขาอาชีพ ต้องมีการโฆษณาตัวช่วยที่ทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมแกนสัมพันธ์ระหว่างโลกของสินค้า โลกของสื่อ โลกของผู้บริโภค และโลกของผู้รับสาร การโฆษณาจึงกลายมาเป็นส่วนสำคัญของระบบทุนนิยม

การโฆษณา (Advertising) เป็นปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรมที่ทรงอิทธิพลในระบบทุนนิยมมากที่สุด ในระบบทุนนิยม การที่ “ตลาด” เปลี่ยนสถานะจากการเป็นสถานที่ซึ่งลูกค้าจะพบสินค้าได้ไปเป็นอุปสงค์ ความต้องการซื้อสินค้าและบริการ ในตลาดของ “ผู้บริโภค” สินค้าได้เปลี่ยนลักษณะสำคัญประการหนึ่งคือ จากการเป็นสินค้าที่สังคมเป็นผู้กำหนดให้ระบบเศรษฐกิจผลิตขึ้นมาเป็นสินค้าที่ระบบเศรษฐกิจเป็นผู้กำหนดให้ผู้บริโภคในสังคมต้องบริโภค การโฆษณาจึงมีบทบาททั้งเป็นพลังการผลิตที่ช่วยในการดำเนินธุรกิจ ในสังคม ทุนนิยมสมัยใหม่ สามารถดำเนินไปได้อย่างมั่นคงมากขึ้น และเป็นพลังการผลิตในการที่ธุรกิจสมัยใหม่รุกคืบเข้าไปยังอาณาเขตของสิ่งของที่สังคมควบคุมอยู่ หรือกล่าวได้ว่าเป็นวัฒนธรรมของการเลือก ในการที่ธุรกิจสมัยใหม่จะผนวกเอาสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสิ่งของ อารมณ์ ความรู้สึกหรือแม้แต่สภาพทางสังคมเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของธุรกิจ

ในยุคปัจจุบันที่มีประชากรหนาแน่นกระจุกตัวอยู่ตามเมืองสำคัญเพื่อทำมาหากินยังชีพ เมื่อประชากรเพิ่มมากขึ้นส่งผลให้การคมนาคมที่ไม่เพียงพอสอดคล้องความต้องการทำให้ปัจจุบันนี้ผู้บริโภคส่วนใหญ่จะใช้เวลาบนรถในแต่ละวันก็หลายชั่วโมง บางคนอาจน้อยกว่านั้น เมื่ออยู่บนรถแล้ว สิ่งที่พบเจอก็มีแต่ ถนน รถ เมื่อมองออกไป ก็เจอแต่ตึก หลังคา เป็นต้น ดังนั้นการพัฒนาโฆษณาให้มีประสิทธิภาพต่อกระจายข่าวอย่างสูงสุดจึงจำเป็นต้องเกิดเป็นป้ายโฆษณาขนาดใหญ่ (billboard) ที่กระจายตัวอยู่ข้างถนน อาคารต่างๆ แต่ผู้บริโภคส่วนใหญ่แทบไม่ได้เอาใจใส่หรือสนใจเลย ในกระบวนการคิดที่เกิดขึ้นเมื่อเรามองดูภาพๆหนึ่ง ในป้ายโฆษณาขนาดใหญ่ ป้ายโฆษณาข้างแจ้งขนาดใหญ่ หรืออีกชื่อหนึ่งที่รู้จักกันดีคือ บิลบอร์ด เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีขนาดใหญ่ ใช้สำหรับโฆษณา ประชาสัมพันธ์ สินค้าและบริการต่างๆ การหาเสียงของพรรคการเมือง ผู้สมัครรับเลือกตั้ง ประกาศจากหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ เป็นต้น หลายคนอาจมีความคิดว่าป้ายใหญ่ ๆ ขวางหูขวางตา บดบังทัศนียภาพ ลงทุนมากไปหรือเปล่า ฯลฯ ในมุมมองของผู้ประกอบการ ผู้ลงทุนทั้งหลายที่ได้นำเสนอสิ่งต่าง ๆ ผ่านป้ายบิลบอร์ดโฆษณาขนาดใหญ่ ต้องมีการประเมินผลได้เสียมาแล้วเป็นอย่างดี

เมื่อการใช้ชีวิตประจำวันของข้าพเจ้าได้พบเห็นป้ายโฆษณากลางแจ้งขนาดใหญ่ ที่สามารถพบเจอได้ในทุก ๆ ของเมือง เนื่องจากการใช้ชีวิตในเมือง เวลาส่วนใหญ่ต้องใช้เวลาไปกับการเดิน พบเจอความเร่งรีบที่ต่างคนต่างต้องต่อสู้เอาตัวรอด ดังนั้นการโฆษณาจึงมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อตอบรับชีวิตของคนเมือง ด้วยการสร้างป้ายโฆษณากลางแจ้งขนาดใหญ่ ไว้ข้างทางและบนตึกรามบ้านช่อง เป็นการโฆษณาที่มีลักษณะพิเศษในการสื่อสารด้วยภาพเป็นส่วนใหญ่เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการรับสารที่ใช้เวลาอันสั้น ข้าพเจ้าได้พบเห็นมันจนคุ้นตา จนบางครั้งเลยคิดถึงจุดประสงค์ที่แท้จริงของมัน โดยรับสารเพียงสิ่งที่โฆษณาต้องการให้รับรู้โดยไม่คำนึงถึงข้อเท็จจริงที่อยู่ภายใต้ภาพสวยงามเหล่านั้น จึงเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างงานในหัวข้อนี้ขึ้นมา โดยมุ่งเน้นให้ผู้ชมได้สังเกตเห็นและตระหนักถึงความคลุมเครือของสื่อโฆษณา ภายใต้ภาพสวยงามนั้นอาจมาข้อเท็จจริงบางอย่างที่ไม่สวยงามอย่างที่เห็น การที่จะเชื่ออะไรสิ่งใดสิ่งหนึ่งควรมาจากความคิดที่ผ่านการไตร่ตรองจากความรู้ ประสบการณ์ และข้อเท็จจริงก่อน ก่อนที่จะหลงเชื่อในความสวยหรูที่เขาตีกรอบให้เข้าใจและรับรู้เพียงเท่านั้น งานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ได้ให้ความสำคัญต่อคุณสมบัติแท้ๆ ของสีและความแบนของผ้าใบกับการเคลือบสีที่มีความบางสร้างความฟุ้งกระจายของสีคล้ายเป็นภาพเบลอ จากภาพต้นแบบที่หยิบยืมมาจากป้ายโฆษณากลางแจ้งขนาดใหญ่ การใช้การทดลองการมองภาพในระยะใกล้ที่นั่นนตาของมนุษย์ตาไม่สามารถโฟกัสได้ทำให้เกิดภาพในลักษณะเฉพาะ มีลักษณะเบลอลดทอนความคมชัดของภาพ ทำให้เกิดความรู้สึกการรับรู้ที่คลุมเครือภาพในภาพ ทำลายความซับซ้อนในเชิงรูปทรงและเนื้อหา แสดงออกในรูปแบบผลงานจิตรกรรมศิลปะนามธรรม ที่มีบรรยากาศของสีเป็นองค์ประกอบของงาน จิตรกรรมทำหน้าที่ได้มากกว่าการเป็นภาพเล่าเรื่อง มันสามารถพาคนดูไปสู่ประสบการณ์ใหม่ในการรับรู้สุนทรียศาสตร์ของจิตรกรรมคือการสร้างบรรยากาศของสี ลงบนผ้าใบ (canvas) ที่มีความเรียบแบนของผ้าใบจึงสื่อสารจึงสื่อสารถึงภายในภาษาจิตรกรรม เมื่อใดที่สีถูกป้ายและฟุ้งกระจายลงสู่ผืนผ้าใบ เมื่อนั้นจะเกิดเป็นรูปร่างรูปภาพหรือไม่เกิดรูปใดเลยก็ตามสิ่งนั้นมันถูกอ้างอิงไปถึงงานจิตรกรรมที่เกิดขึ้นก่อนหน้าเสมอ

1.1 ความสำคัญของโครงการ

สังคมปัจจุบันในระบอบสังคมนิยมที่มีการแข่งขันขับเคลื่อนเศรษฐกิจกันในทุกๆ ด้าน เพื่อที่จะช่วยให้ธุรกิจของตนมีความเจริญก้าวหน้ารอดหน้าให้ทัดเทียมกับคู่แข่งทางด้านธุรกิจทำให้ออกมีตัวช่วยให้การส่งเสริมหลายด้านด้วยกัน ดังนั้นจำเป็นต้องมีตัวช่วยอย่างป้ายโฆษณากลางแจ้งขนาดใหญ่ หนึ่งใน การโฆษณาได้เป็นอย่างดี

ป้ายบิลบอร์ด นอกเหนือจากการมีหน้าที่บอกคุณค่าของสินค้าแล้ว ยังทำหน้าที่

เป็นกระจกเงาสะท้อนความเป็นจริงจากสังคม แต่ในการทำหน้าที่ดังกล่าว ป้ายบิลบอร์ด ยังใช้กลยุทธ์ทั้ง “การบิดเบือน” (Diotort) และ “การคัดสรร” (Select) เฉพาะความจริงบางอย่างที่จรรโลงสังคมสอดคล้องกับกับตรรกะ “ความจริงแห่งระบบทุนนิยม” ภาพที่มองเห็นในป้ายโฆษณาจะเป็นแค่เหตุการณ์เทียม (Pseudo-events) ที่ถูกเสกสรรปรุงแต่งขึ้นมา ป้ายโฆษณาไม่ใช่ความจริง และที่สำคัญเหตุการณ์ที่เทียมที่ป้ายโฆษณาสร้างขึ้นนี้ จะไม่ยอมเผยให้ผู้ชมเห็นโฉมหน้าด้านร้ายของระบบทุนนิยม ป้ายโฆษณาจึงซุกซ่อนข้อเท็จจริงไว้

ข้าพเจ้าจึงใช้การเปรียบเทียบในการใช้ระยะในการมองภาพจริง ในระยะใกล้ที่สายตาของมนุษย์สามารถโฟกัสภาพได้ ทำให้ได้ภาพที่มีลักษณะความชัดเจนของภาพที่ลดน้อยลงอย่างชัดเจนด้วยการจำลองจากโปรแกรมคอมพิวเตอร์ กับภาพการมองความจริงของการมองป้ายสื่อโฆษณากลางแจ้งขนาดใหญ่ ที่มีความชัดเจนของภาพแต่ไร้ซึ่งความชัดเจนของเหตุการณ์ข้อเท็จจริง ที่เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตต้องพบเจอและไม่เคยตระหนักกับความจริงในข้อนี้ จนกลายมาเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตประจำวันได้โดยไม่รู้ตัว นำมาสร้างงานจิตรกรรมเหมือนจริงหรืองาน Realistic ในรูปแบบศิลปะนามธรรม เพื่อให้ผู้ชมผลงานตระหนักถึงความจริงบ้างอย่างที่ซุกซ่อนอยู่ภายใต้ป้ายโฆษณากลางแจ้งขนาดใหญ่ ที่อยู่รอบตัวซึ่งใกล้มากจนยากเกินกว่าที่แยกแยะข้อเท็จจริงของสิ่งเหล่านั้นได้

1.1 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อนำเสนอสิ่งที่เกิดขึ้นเพื่อสะท้อนภาพลักษณ์ที่มีการซ่อนเร้น บิดเบือน ผ่านสื่อป้ายโฆษณากลางแจ้งขนาดใหญ่ ที่เกิดขึ้นจริงในสังคม
2. เพื่อชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของวัฒนธรรมทางสายตาและต้องการให้ทุกคนตระหนักผลดีผลเสียของการโฆษณารวมทั้งไม่ตกเป็นเหยื่อของการเสพสื่อโฆษณาในการดำรงชีวิตในสังคมบริโภคนิยม
3. เพื่อต้องการสร้างสรรค์งานจิตรกรรมขึ้นมาเพื่อสะท้อนงาน โฆษณาที่มีคิดว่าเป็นภาพที่ชัดเจนแท้จริงความจริงที่เราเห็นเป็นเพียงโครงสร้างภาพ

1.3 ขอบเขตของโครงการ

1. ศึกษาถึงความหมายและความสำคัญของการโฆษณาและการใช้วัฒนธรรมทางสายตาในการรับสารของป้ายโฆษณากลางแจ้งขนาดใหญ่ ในสังคมนิยมอย่างจริงจัง
2. สร้างสรรค์ผลงานจากการหยิบยกเอาบางส่วนของป้ายโฆษณากลางแจ้งขนาดใหญ่ มาสร้างให้เกิดภาพความรู้สึกใหม่ เกิดความคลุมเครือในการมองภาพ
3. สร้างสรรค์ผลงานศิลปะเป็นผลงานจิตรกรรมเหมือนจริงหรืองาน Realistic ในรูปแบบศิลปะนามธรรม
4. จำนวนผลงานมี 4 ชิ้น
  - 4.1 ขนาด 180 x 105 เซนติเมตร
  - 4.2 ขนาด 200 x 130 เซนติเมตร
  - 4.3 ขนาด 230 x 130 เซนติเมตร
  - 4.4 ขนาด 270 x 145 เซนติเมตร

บทที่ 2

อิทธิพลจากงานศิลปกรรม

2.1 อิทธิพลที่ได้รับจากวัฒนธรรมทางสังคมและสิ่งแวดล้อม

ในกระบวนการคิดที่เกิดขึ้นเมื่อเรามองดูภาพๆหนึ่ง ในป้ายโฆษณากลางแจ้งขนาดใหญ่ ได้เห็นภาพนับเป็นพันๆ ภาพในแต่ละวัน สิ่งที่เราพบเห็นอยู่ในชีวิตประจำวัน มักมีเรื่องราวอยู่เบื้องหลังเสมอ ทั้งความเหลื่อมล้ำทางด้านเชื้อชาติ สีผิว และเพศสภาพ พื้นที่หลักสำหรับการศึกษาด้านวัฒนธรรม (cultural studies) อันนี้เป็นตัวแทนทางเลือกในเชิงจริยธรรมอันหนึ่งที่จะให้ความเอาใจใส่ต่อวัฒนธรรมของมวลชนส่วนใหญ่ มากกว่าปฏิบัติการทั้งหลายของพวกชนชั้นสูงที่มีอยู่เพียงเล็กน้อยพวกนั้น สำหรับชีวิตประจำวัน มันคือประสบการณ์มวลชนของความเป็นสมัยใหม่ ชีวิตประจำวันไม่จำเป็นต้องหมายถึงความซ้ำซากจำเจ หรือไม่มีนัยสำคัญ ในทางกลับกัน ดังที่ Henri Lefebvre ให้เหตุผลในงานซึ่งค่อนข้างมีอิทธิพลของเขาเรื่อง *Everyday life in the modern world* ชีวิตประจำวันคือสถานที่หลักที่สำคัญของการปฏิสัมพันธ์กันระหว่าง "ชีวิตประจำวัน" กับ "สมัยใหม่" ทั้งสองเชื่อมโยงกัน เป็นปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องกันซึ่งไม่จำเป็นต้องเบียดเสร็จสมบูรณ์ กล่าวคือ ชีวิตประจำวันและความเป็นสมัยใหม่ ส่วนอีกด้านหนึ่งถูกซ่อนเร้น ด้านหนึ่งเป็นเรื่องของการเปิดเผย และด้านหนึ่งกลับได้รับการปิดบัง

วัฒนธรรมทางสายตาและโฆษณาเป็นผลผลิตทางวัฒนธรรมที่ก่อรูปมาพร้อมกับการเติบโตของระบบทุนนิยม เป็นกลไกที่จรรโลงไว้ซึ่งระบบเศรษฐกิจสังคมแบบทุนนิยมแต่ในอีกด้านหนึ่งโฆษณาก็เป็นภาพสะท้อนความคิดของความเชื่อของคนในแต่ละยุคที่ได้รับการผลิตออกมา

ด้วยความเชื่อที่ว่า โฆษณาเป็นกระจกสะท้อนภาพความคิดของคนในสังคม ภาพดังกล่าวก็สะท้อนผ่านทางสุนทรียศาสตร์ที่ซับซ้อนยิ่ง ในขณะเดียวกัน ถึงแม้กลยุทธการผลิตสารที่ถูกเรียกกันว่า เป็นการผลิต “ความคิดสร้างสรรค์” (Creative idea) ทำให้โฆษณาเป็นสุดยอดของระบบภาษาในสื่อมวลชนสมัยใหม่ โฆษณาในมุมมองของนักการตลาดเอเยนซีโฆษณา หรือเจ้าของสินค้า นั้น โฆษณา คือ เส้นทางทางที่สั้นที่สุดที่เจ้าของสินค้าจะใช้สื่อสารกับผู้บริโภค โฆษณาจึงทำหน้าที่ “ขายสินค้าล่วงหน้า” (pre-selling) ให้กับผู้ดูผู้ชม ก่อนที่เขาและเธอจะออกไปซื้อสินค้า ยิ่งถ้าโฆษณาสามารถสนทนากับผู้ชมกับกลุ่มเป้าหมายได้จำนวนมากเท่าใด ก็ยิ่งถือว่ากลยุทธ์ทางการตลาดประสบความสำเร็จมากตามเท่านั้น

ในมุมมองที่สองเป็นทัศนะของนักวิชาการที่ไม่เห็นพ้องกับวัฒนธรรมโฆษณา เป็นนักวิชาการสายมาร์กซิสต์หรือนักวิชาการสายพุทธ เชื่อว่าโฆษณาคือทำหน้าที่สร้างให้ผู้บริโภคกลายเป็นสินค้าเพื่อขายสู่เจ้าของสินค้าอีกทอดหนึ่ง ด้วยเหตุที่โฆษณาคือกลยุทธ์เชิงสุนทรียศาสตร์

อิทธิพลของสารโฆษณาจึงครอบงำจิตใจของผู้คน ในบทความเรื่อง “เสรีภาพของการปั่นน้ำเป็นตัวในธุรกิจการโฆษณา” บุญรักษ์ บุญญะเขตมาลา (2537) ได้ตั้งข้อสังเกตว่าการโฆษณาเป็นกุญแจสำคัญของระบบทุนนิยม โดยมีเป้าหมายสูงสุดคือเพื่อ “การมีอำนาจเบ็ดเสร็จในการจัดการอุปสงค์ (demand management) ของใครก็ตามที่มีสตางค์อยู่ในกระเป๋า”

ในศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้ ข้าพเจ้ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับ “โฆษณา” ต่างไปจากสองกลุ่มแรก ข้าพเจ้าเห็นว่าแม้การโฆษณาจะเป็นเพียงการสื่อสารทางการตลาดก็ตาม แต่นอกจากโฆษณาจะขายสินค้าและบริการแล้ว โฆษณายังขายวัฒนธรรมและวิถีชีวิตบางอย่างแก่ผู้รับสารด้วย ทั้งนี้หากมองตามตรรกะของนักสร้างสรรค์งานโฆษณาแล้ว กว่ที่พวกเขาจะผลิตงานได้มาแต่ละชิ้นนั้น จะต้องมีการสำรวจและทำวิจัยผู้รับสารกลุ่มเป้าหมายให้ถึงแก่นแท้เสียก่อนต้องรู้ว่ากลุ่มคนเหล่านี้เป็นใคร พฤติกรรมเป็นแบบใด รสนิยมเป็นอย่างไร และประยุกต์รูปแบบวัฒนธรรมใดในชีวิต นัยยะของการวิจัยพฤติกรรมของผู้บริโภคเช่นนั้น อันที่จริงก็คือ การที่นักโฆษณายามจะจับ “โครงสร้างทางความรู้สึก” (structure of feeling) ของผู้คนในสังคม เพราะฉะนั้นจึงไม่ผิด ถ้าจะนิยามโฆษณากว่า เป็นพื้นที่แห่งการผลิตและผลิตซ้ำความหมายหรือวัฒนธรรม

ชีวิตผู้คนในสังคมเริ่มก้าวเข้าสู่ยุคใหม่ที่การผลิตวัฒนธรรมได้บูรณาการเป็นส่วนหนึ่งของการผลิตสินค้า จากสินค้าธรรมดาที่เคยมีอยู่ในท้องตลาด ได้กลายมาเป็นนวัตกรรมใหม่ทางสุนทรียศาสตร์ ที่พ่วงความหมายอันหลากหลายในทางวัฒนธรรมทางสังคม และบนพื้นที่ของปฏิสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมกับสินค้าอุปโภคบริโภคนี้ โฆษณาก็คือเส้นด้ายที่เชื่อมทอความสัมพันธ์ของทั้งคู่ไว้นั่นเอง ทั้งนี้เพราะในโลกที่การแข่งขันทางการตลาดสูงมากนั้น สินค้าต่าง ๆ คงไม่สามารถขายคุณค่าใช้สอยได้อย่างง่ายดายขายนัก หากแต่ต้องอาศัยภาพลักษณ์ ที่ถูกผลิตให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมของสังคม การที่อุตสาหกรรมโฆษณาเติบโตมาพร้อมกับวัฒนธรรมความบันเทิงร่วมสมัยและระบบสื่อสารมวลชนสมัยใหม่ ทำให้โฆษณาไม่เพียงมุ่งผลิตสินค้าเชิงสัญลักษณ์ (symbolic values) ให้กับสินค้าต่าง ๆ เท่านั้น หากยังใช้เทคโนโลยีสื่อสารสมัยใหม่นี้มาอธิบายว่า สินค้าต่าง ๆ สามารถทำอะไรให้แก่ผู้บริโภคได้บ้าง และยังตั้งคำถามด้วยว่าทำไมผู้บริโภคทั้งหลายจึงควรซื้อมีเฮาส์และวัฒนธรรมได้เสนอขายมาพร้อมสินค้านั้นด้วย

ภาพประกอบที่ 1 : ภาพป้ายโฆษณาริมถนน I; [Online]. Available :
<http://group.wunjun.com/pad/topic/280106-7690>

ภาพประกอบที่ 2 : ภาพป้ายโฆษณาริมถนน II; [Online]. Available :
<http://group.wunjun.com/pad/topic/280106-7690>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 อิทธิพลที่ได้จากศิลปกรรมศาสตร์

2.2.1 ศิลปะนามธรรม (Abstract Art)

ใช้ภาษาภาพในการสื่อความหมายด้วยรูปทรง สี และลายเส้น เพื่อสร้างสัดส่วนซึ่งอาจจะประกอบขึ้นในระดับความเป็นนามธรรมที่แตกต่างกันไป ตั้งแต่ยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาไปจนถึงช่วงกลางคริสต์ศตวรรษที่ 19 ศิลปะตะวันตกรับอิทธิพลในการใช้ทัศนมิติและความพยายามในการทำให้สมจริงมากที่สุด ขณะที่ศิลปะของวัฒนธรรมนอกทวีปยุโรปถูกเข้าถึงและแสดงให้เห็นแนวทางอันหลากหลายในการอธิบายทัศนประสพการณ์ของตัวศิลปิน จนถึงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 ศิลปินหลายคนรู้สึกถึงความต้องการที่จะสร้างสรรค์ศิลปะแนวใหม่ ซึ่งสามารถที่จะถ่ายทอดการเปลี่ยนแปลงพื้นฐานของเทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ และปรัชญา ตันต่อที่ทำให้ศิลปินสร้างสรรค์งานศิลปะของตนเองนั้นมีหลากหลาย และสะท้อนให้เห็นสภาพก่อนการเปลี่ยนแปลงทั้งทางสังคมและปัญญาในทุกแง่มุมของวัฒนธรรมยุโรปในขณะนั้น

ศิลปะนามธรรม ศิลปะไร้รูปแบบตายตัว ศิลปะไร้รูปธรรม และศิลปะไม่แสดงลักษณะ คือศิลปะที่เกี่ยวข้องกันอย่างหลวมๆ แม้ในความหมายเชิงลึกอาจมีความแตกต่างกันก็ตาม

ศิลปะนามธรรมชี้ให้เห็นถึงการละทิ้งค่านิยมในการสร้างสรรค์ภาพให้มีความสมจริงของวงการศิลปะ การวาดภาพโดยที่ไม่เน้นความสมจริงนี้อาจแสดงไว้เพียงเล็กน้อย, บางส่วน หรืออาจจะแสดงไว้โดยสมบูรณ์ทั้งชิ้นงาน ศิลปะนามธรรมคงอยู่ต่อเนื่องเรื่อยมา แม้แต่ศิลปะที่พยายามจะทำให้มือสามารถที่สุดก็อาจจะเรียกได้ว่าเป็นศิลปะนามธรรม และตั้งแต่การแสดงภาพอย่างสมบูรณ์แบบเริ่มมีความยุ่งยากที่จะเข้าถึงแก่นแท้ งานศิลปะที่ใช้ความเป็นอิสระและแตกต่างไปจากเดิมทั้งรูปแบบและการใช้สีซึ่งมีความเด่นสะดุดตาที่อาจถูกเรียกว่าเป็นศิลปะนามธรรมได้ด้วยเช่นกัน ศิลปะนามธรรมโดยสมบูรณ์คือศิลปะที่ไม่สามารถโยงเข้ากับแหล่งอ้างอิงรูปธรรมใดได้เลย ตัวอย่างเช่น ในศิลปะนามธรรมทรงเรขาคณิตน้อยครั้งที่พบแหล่งต้นตอของแนวคิดหรือรูปทรงที่ปรากฏเป็นรูปธรรมในธรรมชาติ ซึ่งทั้งศิลปะรูปแบบตายตัวและศิลปะนามธรรมโดยสมบูรณ์ต่างก็มีความเฉพาะตัวที่เหมือน แต่ศิลปะรูปแบบตายตัวและศิลปะเสมือนจริง (หรือศิลปะสำนึก) มักจะมีบางส่วนที่เป็นนามธรรมปรากฏด้วยอยู่บ่อยครั้ง

ผู้ที่ริเริ่มศิลปะนามธรรมคือ วาสลีย์ แคนดินสกี ชาวรัสเซีย เขากล่าวว่าความสำคัญของจิตรกรรมอยู่ที่ความรู้สึกของสีและการจัดรูปทรง (Color of Form) สำหรับการถ่ายทอดออกมาเป็นศิลปะนั้น แคนดินสกีคำนึงถึงหลักสองอย่าง คือความรู้สึกภายนอกและความรู้สึกภายใน

ความรู้สึกภายนอก คือ วัสดุรูปทรงและเมื่อรู้สึกต่อการเห็นรูปทรงดังกล่าวแล้ว ก็จะเกิดความรู้สึกภายในสำหรับคุณค่าของรูปทรงนั้น เป็นการสร้างความกลมกลืนขึ้นด้วยสีสัน การเคลื่อนไหว ลีลา จังหวะ ลักษณะผิว สัดส่วน และความเด่นชัดของภาพ เพื่อให้เกิดอารมณ์และ

ความรู้สึกเองเมื่อได้สัมผัสสิ่งที่ไม่อาจชี้เฉพาะไปได้ว่าเป็นอะไร ไม่เหมือนกับศิลปะแบบดั้งเดิมที่บรรยายเฉพาะเจาะจงลงไป เช่น รูปผู้หญิง ต้นไม้ สัตว์ ผลไม้ ผู้ชาย และแม่แต่พระเจ้า

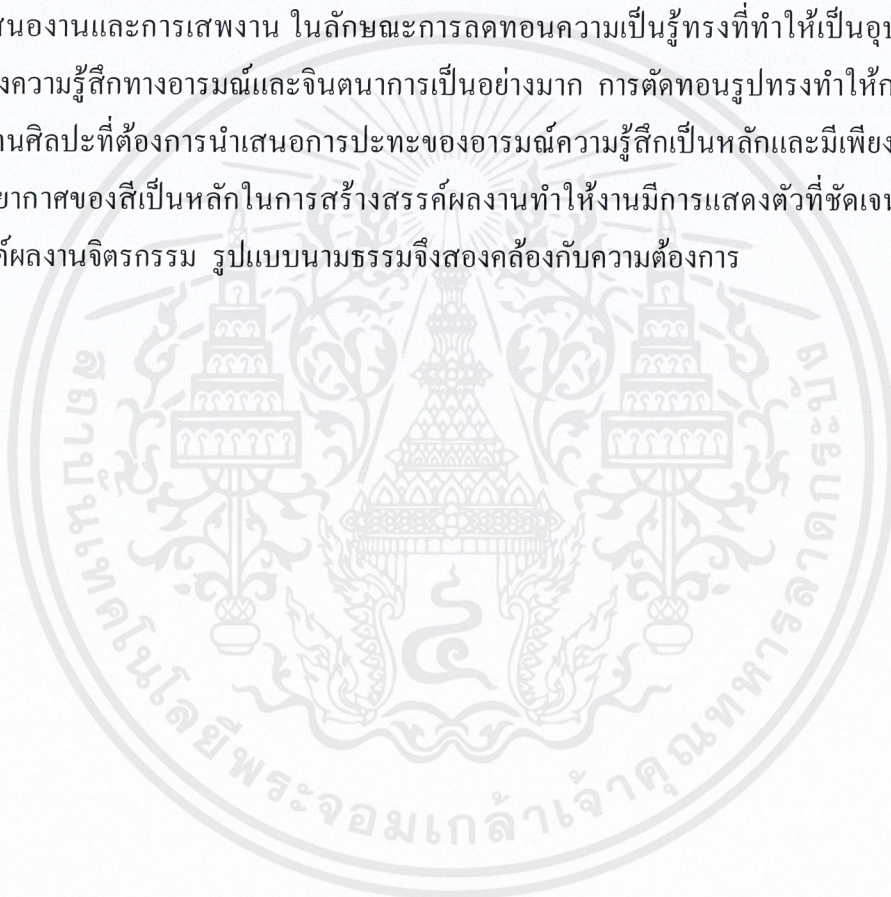
ศิลปินที่มีผลงานเกี่ยวกับงานศิลปะนามธรรม อาทิ เช่น

วาซิลลี แคนดินสกี

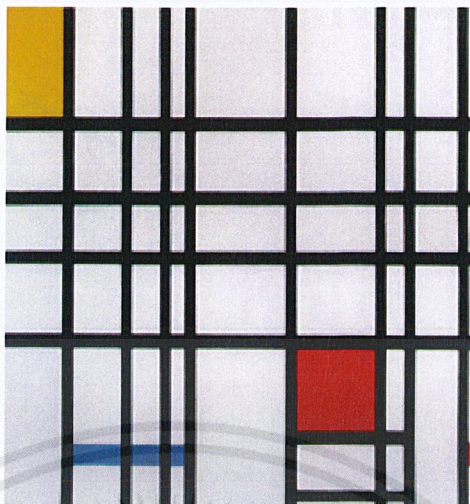
มาร์ค รอทโก

แจ็คสัน พอลล็อก

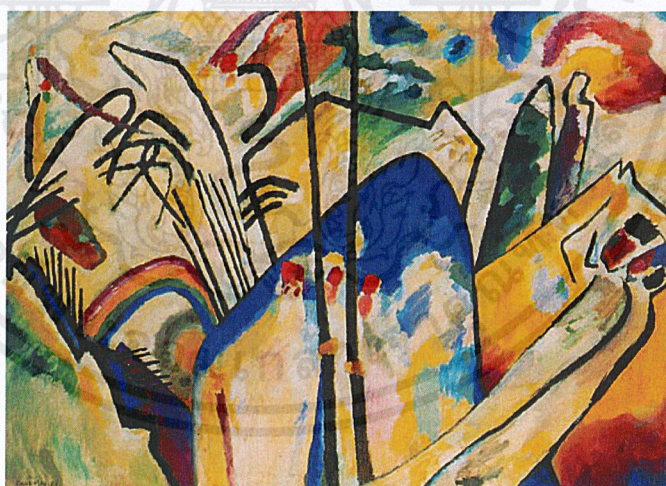
ข้าพเจ้าประทับใจในงานศิลปะนามธรรม และมีความเชื่อถึงความมีอิสระทางความคิดในการนำเสนองานและการเสพงาน ในลักษณะการลดทอนความเป็นรูปทรงที่ทำให้เป็นอุปสรรคในการแสดงความรู้สึกทางอารมณ์และจินตนาการเป็นอย่างมาก การตัดทอนรูปทรงทำให้การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่ต้องการนำเสนอการปะทะของอารมณ์ความรู้สึกเป็นหลักและมีเพียงองค์ประกอบบรรยากาศของสีเป็นหลักในการสร้างสรรค์ผลงานทำให้งานมีการแสดงตัวที่ชัดเจนขึ้น การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม รูปแบบนามธรรมจึงสอดคล้องกับความต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3 : ผลงาน Piet Mondrian, Composition with Red, Yellow and Blue -1921;
[Online]. Available : <http://www.rmutphysics.com/charud/naturemystery/colour/colour2.htm>

ภาพประกอบที่ 4 : Composition IV, 1911 **Kandinsky**Source: Wikimedia Commons. [Online].
Available : <http://www.abstract-art-framed.com/famous-abstract-artists.html>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2 ศิลปะเรียลลิสม์ (Realism)

ศิลปะแนวสำนึกหรือเรียลลิสติก (Realistic) เกิดขึ้นในตอนปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 เป็นศิลปะที่ต้องการสะท้อนความจริงที่เกิดขึ้นในสังคม โดยไม่สอดแทรกอารมณ์หรือความรู้สึกส่วนตัวของศิลปินเกิดขึ้นเพื่อต่อต้านศิลปะแบบโรแมนติก ที่มีแต่เพื่อฝันและไม่สนใจสภาพความเป็นจริงของสังคม

การสร้างงานที่เหมือนจริงดังที่ปรากฏอยู่ในธรรมชาติ รวมถึง การสร้างสรรค์ภาพงานในเชิงวิพากษ์วิจารณ์สังคม (socially critical images) ภาพเกี่ยวกับชีวิตของคนเมืองและชนบท พวกเขาไร้อารมณ์ในช่วงยุคสมัย จากประสบการณ์ตรงของชีวิต เช่น ความยากจน การปฏิบัติ ความเหลื่อมล้ำในสังคมโดยการเน้นรายละเอียดเหมือนจริงมากที่สุด

โดยลักษณะผลงานการแสดงออกที่สำคัญของแบบอย่างศิลปะเรียลลิสต์

1. มีรูปแบบและการแสดงออกอย่างเหมือนจริง เน้น ความจริงที่ศิลปิน ในอดีตเคยรังเกียจ โดยกล่าวหาว่าเป็นสิ่งสามัญและเป็นของพื้น ๆ ปราศจากคุณค่า ทางความงาม เช่น สภาพชีวิตความเป็นอยู่ของชนชั้นต่ำผู้ยากไร้หรือสภาพอาคารที่อยู่อาศัยอันขมข่อ

2. นำเสนอความจริงในทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์มากกว่าเน้นการแสดง เรื่องราว เนื้อหา ความงามในธรรมชาติหรือความงามที่เกินจริงแบบอุดมคติ

ทั้งนี้ ศิลปะเรียลลิสม์ในเวลาต่อมาได้ให้แนวทางกับศิลปะอิมเพรสชันนิสม์ กล่าวคือ ศิลปินเริ่มเรียนรู้แสงสีประกอบในวัตถุ รู้จักสังเกตแสงสีตามบรรยากาศต่างๆจากภาพที่เกิดจากความจริง ซึ่งศิลปินสำคัญในกลุ่มนี้ ได้แก่ โดเมียร์ (Daumier) ขอบวาดรูปชีวิตจริงของความยากจน คัวร์เบต์ (Courbet) ขอบวาดรูปชีวิตประจำวันและประชดสังคม มาเนต์ (Manet) ขอบวาดรูปชีวิตในสังคม เช่นการประกอบอาชีพ เป็นต้น

ผลพวงจากการปฏิวัติอุตสาหกรรมได้สร้างปัญหาแก่สังคมและเศรษฐกิจมากมาย มีคนจน ชนชั้นกรรมาชีพเพิ่มขึ้น ศิลปินเรียลลิสม์ต้องการนำเสนอปัญหาในงานศิลปะ เพื่อนำความจริงตีแผ่ให้เพื่อนมนุษย์ได้รับรู้ โดยมักปฏิเสธเรื่องราวเกี่ยวกับคนชั้นสูงหรือคนรวย แต่เลือกสะท้อนภาพความลำบากของชนชั้นล่าง แสดงให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำในสังคมตามพันธกิจ ซึ่งพวกเขาเห็นว่า ภาระหน้าที่ของศิลปินคือการถ่ายทอดเรื่องราวที่สอดคล้องกับสภาพสังคม และสอดคล้องกับชีวิตความเป็นอยู่ร่วมสมัย

ศิลปินสำคัญในกลุ่มนี้ ได้แก่

1. โดเมียร์ (Daumier) ขอบวาดรูปชีวิตจริงของความยากจน
2. คัวร์เบต์ (Courbet) ขอบวาดรูปชีวิตประจำวันและประชดสังคม
3. มาเนต์ (Manet) ขอบวาดรูปชีวิตในสังคม เช่น การประกอบอาชีพ

4. โรแดง (August Rodin, 1840 – 1917)

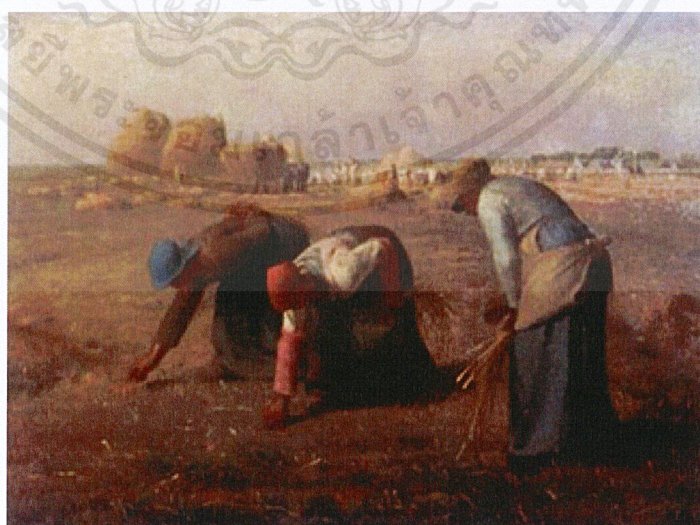
5. มิลเลต์ (Jean-Francois Millet)

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจาก ศิลปะแนวสำนึกนิยม หรือเรียลลิสติก ซึ่งข้าพเจ้าต้องการที่จะนำเสนอ ศิลปะที่เป็นสะท้อนความจริง ที่เกิดขึ้นในสังคม ด้วยแสดงออกในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม โดยวิธีศิลปะแนวสำนึกนิยม หรือเรียลลิสติก โดยเน้นความเหมือนต้นแบบ ของต้นแบบในรูปแบบ นามธรรม เป็นการย้อนแย้งกันในตัวผลงานศิลปะนิพนธ์

ภาพประกอบที่ 5 : "The Interior of My Studio A Real Allegory" 1856 AD. จิตรกรรมสีน้ำมันบน ผ้าใบ โดย กูร์แบร์ (Gustave Courbet) เป็นภาพภายในสตูดิโอเขียนภาพของตนเอง. [Online].

Available : <http://worldcivil14.blogspot.com/2014/01/realism.html>

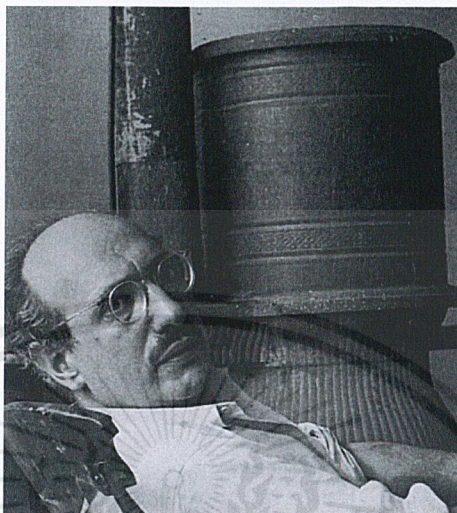

ภาพประกอบที่ 6 : The Gleaners. 1857. . [Online]. Available : <http://writer.dek-d.com/art-is-art/story/viewlongc.php?id=636863&chapter=3>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

2.3.1 มาร์ค รอทโค

ภาพประกอบที่ 7 : มาร์ค รอทโค; [Online]. Available : <http://www.galleryintell.com/mark-rothko-the-seagram-murals/>

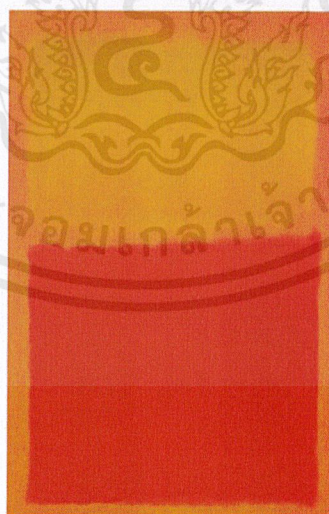
มาร์ค รอทโค เป็นที่รู้จักกันดีในฐานะที่เป็นหนึ่งในตัวเลขกลางของการเคลื่อนไหวของศิลปะนามธรรมในศิลปะอเมริกันในปี 1950 และ '60s เกิดใน Dvinsk รัสเซีย ผลงานหลายชิ้นของเขา มีลักษณะเป็น ภาพวาดขนาดใหญ่ของรูปสี่เหลี่ยมสีเรืองแสงที่ใช้วิธีการง่ายที่จะทำให้เกิดการตอบสนองทางอารมณ์ เมื่อ 25 กันยายน 1903 และอพยพมาอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกากับครอบครัวของเขาในวัยหนุ่มของเขา ในช่วงกลางศตวรรษที่ 20 เขาได้จบชีวิตด้วยการฆ่าตัวตายในวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 1970 ด้วยวัย 66 ปี เป็นจิตรกรชาวอเมริกันเชื้อสายยิวรัสเซีย ในสภาพแวดล้อมที่ชาวยิวถูกกล่าวหาว่ามักจะมากของความชั่วร้ายที่เกิดขึ้นกับรัสเซียวัยเด็กของ มาร์ค รอทโคถูกรบกวนด้วยความกลัว

งานของเขาทั้งสองชิ้นเป็นงานที่เกี่ยวข้องด้วยงานศิลปะนามธรรม เป็นบรรยากาศของสีที่สร้างงานเป็นหลัก ช่วยในการสร้างเสน่ห์ของงานได้เป็นอย่างมากในงานชิ้นแรกที่เป็นสีโทนเย็นปกคลุมบางๆ บนสีโทนร้อนหรือสีแดงเป็นการสร้างบรรยากาศของสีให้เป็นชั้นบรรยากาศทำให้ดูเหมือนสีที่ลอยและดูไม่ทึบตัน ในงานชิ้นที่สองเป็นงานสีโทนร้อนทั้งสองสีแต่ทั้งสองสียังคงมีสีของแม่สีเดียวกันคือสีเหลืองเป็นการคลุมโทนที่สร้างความกลมกลืนของภาพได้ดี และยังมีภาระเน้นของที่เป็นสีเหลืองเป็นการบ่งบอกถึงความกลมกลืนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเป็นอย่างดีเป็นการสร้างบรรยากาศของสีที่มีความสมดุลอย่างแท้จริง

ข้าพเจ้าประทับใจในงานของ มาร์ค รอทโค เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานจากการใช้เทคนิคการวางสี ในผลงานจิตรกรรมรูปแบบงานนามธรรม เป็นอิทธิพลของการใช้สีให้มีลักษณะโปร่งแสงด้วยการใช้หลักของการวางสีทับซ้อนของคู่สีทำให้ดูเหมือนสีเกิดการลอยตัวเป็นลักษณะเฉพาะของการสร้างบรรยากาศสี

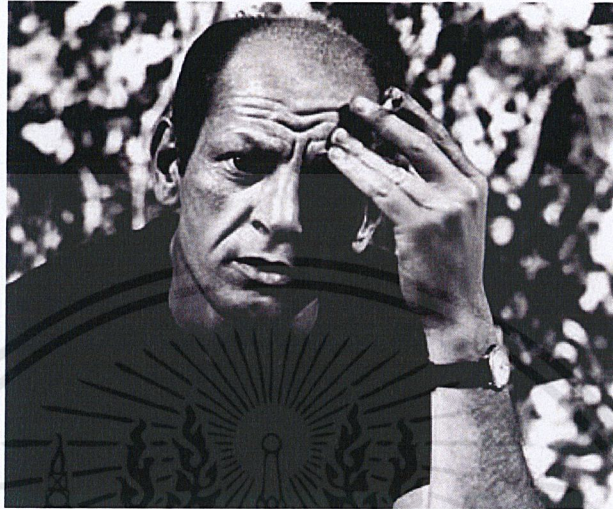
ภาพประกอบที่ 8 : poster of Mark Rothko, 1956. [Online]. Available : <http://www.studyarthistory.com/mark-rothko-biography-238.php> Retrieved January 26, 2015.

ภาพประกอบที่ 9 : Black on Maroon 1958 [Online]. Available : <http://www.tate.org.uk/art/artworks/rothko-black-on-maroon-t01031> Retrieved January 26, 2015.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.2 แจ็คสัน พอลล็อก

ภาพประกอบที่ 10 : แจ็คสัน พอลล็อก; [Online]. Available :

http://www.baanjomyut.com/library_2/extension-1/paul_jackson_pollock/index.html

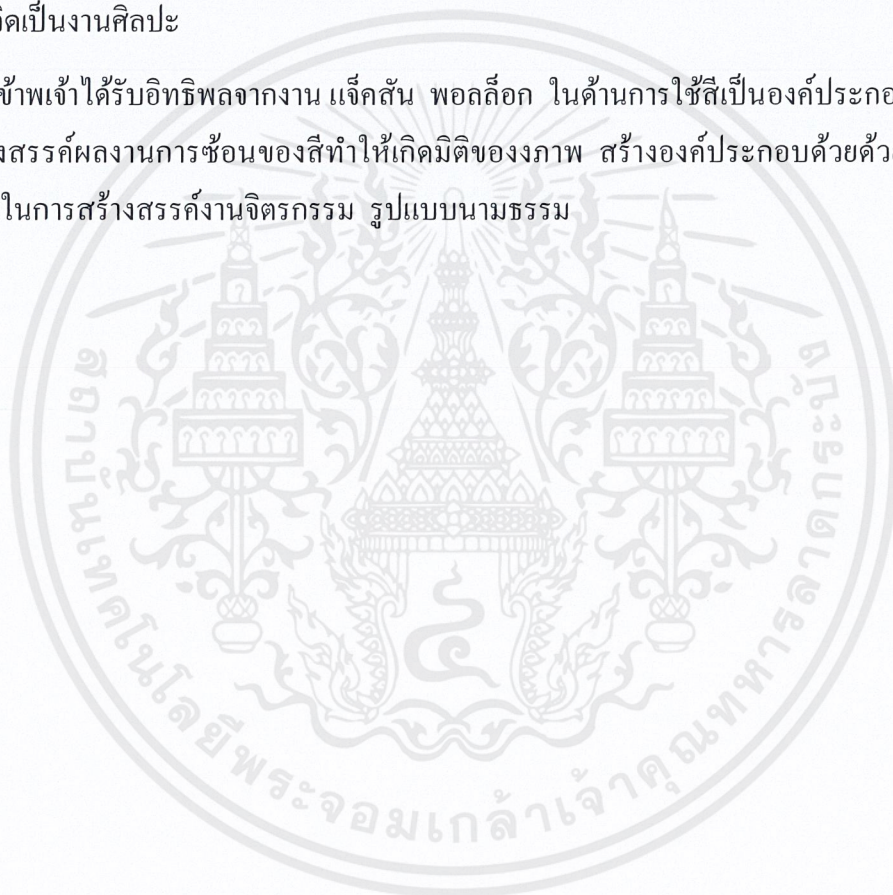
จิตรกรชาวอเมริกัน เกิดเมื่อวันที่ 28 มกราคม 2455 ที่ถึงแก่กรรมในอุบัติเหตุทางรถยนต์ ขณะอายุ 44 ปี เมืองโคดี มลรัฐไวโอมิง เรียนศิลปะที่ Manual Arts High School เมืองลอสแอนเจลิส แคลิฟอร์เนีย จากนั้นย้ายมายังนิวยอร์กเพื่อศึกษาศิลปะกับ โทมัส เบนต์ (Thomas Hart Benton) จิตรกรเขียนภาพฝาผนัง ปี 2488 เขาแต่งงานกับ ลี แครสเนอร์ (Lee Krasner) จิตรกรแนวนามธรรม (Abstract) จากนั้นทั้งสองก็ย้ายมาสร้างสตูดิโอทำงานศิลปะด้วยกันที่ลองไอส์แลนด์ นิวยอร์ก

การทำงานของ แจ็คสัน พอลล็อก ตามความคิดของเขาแตกต่างจากศิลปินผู้หนึ่งที่ศิลปินปกติส่วนใหญ่จะยืน หรือนั่งอยู่กับที่ ใช้เพียงมือ ที่ถ่ายทอด ผลงานออกมา แต่เขาใช้วิธีวางเฟรมลงกับพื้นเพื่อที่จะสามารถใช้ทุกส่วนของร่างกายในการถ่ายทอดผลงาน ศิลปินแนวนามธรรม ด้วยการละทิ้งรูปทรงตามธรรมชาติ ตัดทอนจนปราศจากรูปหรือบางที่เปลี่ยนรูปทรงเดิมจนจำไม่ได้ งานของพอลล็อกเป็นการหยดสีบนผืนผ้าใบแทนการระบายสีตามปกติ หยดและแนวสีที่ซ้อนกันทำให้เกิดเป็นงานศิลปะ

แจ็กสัน พอลล็อก พอลล็อกไม่เพียงเป็นศิลปินแนวหน้าในสำนักศิลปะที่เรียกกันว่า Abstract Expressionism เขายังเป็นผู้ริเริ่มเทคนิคในการสร้างงานจิตรกรรมแบบใหม่ที่เรียกว่า “drip and splash” รวมทั้งแนวจิตรกรรมในแบบ action painting

การทำงานของ แจ็กสัน พอลล็อก ตามความคิดของเขาแตกต่างจากศิลปินผู้อื่นตรงที่ศิลปินปกติส่วนใหญ่จะยืน หรือนั่งอยู่กับที่ ใช้เพียงมือ ที่ถ่ายทอด ผลงานออกมา แต่เขาใช้วิธีวางเฟรมลงกับพื้นเพื่อที่จะสามารถใช้ทุกส่วนของร่างกายในการถ่ายทอดผลงาน ศิลปินแนวนามธรรม ด้วยการละทิ้งรูปทรงตามธรรมชาติ ดัดทอนจนปราศจากรูปหรือบางที่เปลี่ยนรูปทรงเดิมจนจำไม่ได้ งานของพอลล็อกเป็นการหยดสีบนผืนผ้าใบแทนการระบายสีตามปกติ หยดและแนวสีที่ซ้อนกันทำให้เกิดเป็นงานศิลปะ

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากงาน แจ็กสัน พอลล็อก ในด้านการใช้สีเป็นองค์ประกอบหลักในการสร้างสรรค์ผลงานการซ้อนของสีทำให้เกิดมิติของภาพ สร้างองค์ประกอบด้วยด้วยการใช้สีเป็นหลักในการสร้างสรรค์งานจิตรกรรม รูปแบบนามธรรม

ภาพประกอบที่ 11 : ผลงานศิลปะ No. 5, 1948 ของ แจ็คสัน พอลล็อค [Online]. Available :
<https://paow007.wordpress.com>

ภาพประกอบที่ 12 : "The Key" [1946] by Jackson Pollock. Quarta-feira, Março 14, 2007 ของ
 แจ็คสัน พอลล็อค [Online]. http://www.baanjomjut.com/library_2/extension-1/paul_jackson_pollock/index.html

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 แนวความคิดสร้างสรรค์

การมองเห็นป้ายโฆษณากลางแจ้งขนาดใหญ่ ที่ส่งสารของการโน้มน้าวให้คนเห็นเป็นจำนวนมาก แต่เมื่อเดินเข้าไปมองใกล้ๆ กลับเห็นความงามที่ไม่เคยเห็นมาก่อน ทั้งความเบลอ และการผสมผสานของกลุ่มสีที่น่าสนใจ ความน่าสนใจนี้คือความงามที่รับรู้ใหม่ซึ่งผิดไปจากภาพต้นแบบอย่างสิ้นเชิง และไม่สามารถจะเชื่อมโยงไปหาภาพต้นแบบเดิมได้เลย การโฆษณา คือการขยายออกของความจริงเพื่อการตลาด ความจริงได้ถูกทำให้บิดเบือนเพื่อนำไปสู่การปะทะให้คนจดจำ แต่เมื่อผ่านการพินิจพิเคราะห์ถึงความจริงที่ถูกเลือกเพื่อที่จะมองมันผ่าน การจัดองค์ประกอบ (composition) ในแบบงานนามธรรม ด้วยความงามทางจุด เส้น สี ทำให้ความจริงที่เห็นจากภาพถ่ายได้เปลี่ยนบริบทไปสู่ความงามทางจิตรกรรม แสดงออกเป็นผลงานจิตรกรรมเหมือนจริงหรืองาน Realistic ในรูปแบบศิลปะนามธรรม กล่าวคือ การใช้กระบวนการลอกเลียนแบบอย่างมากที่สุด แต่ผลออกมาคือการมุ่งไปสู่ความเป็นนามธรรม ซึ่งกลับตาลปัตรและเป็นไปในด้านตรงกันข้ามของสุนทรียศาสตร์แท้ๆ ของจิตรกรรมนามธรรมที่ละทิ้งแบบอย่างสิ้นเชิงเพื่อก้าวไปสู่ความรู้สึกภายในกับขอบเขตของกระบวนการสร้าง ของความย้อนแย้งในผลงานศิลปะนิพนธ์ ระหว่างการเคารพแบบ กับการละทิ้งแบบ

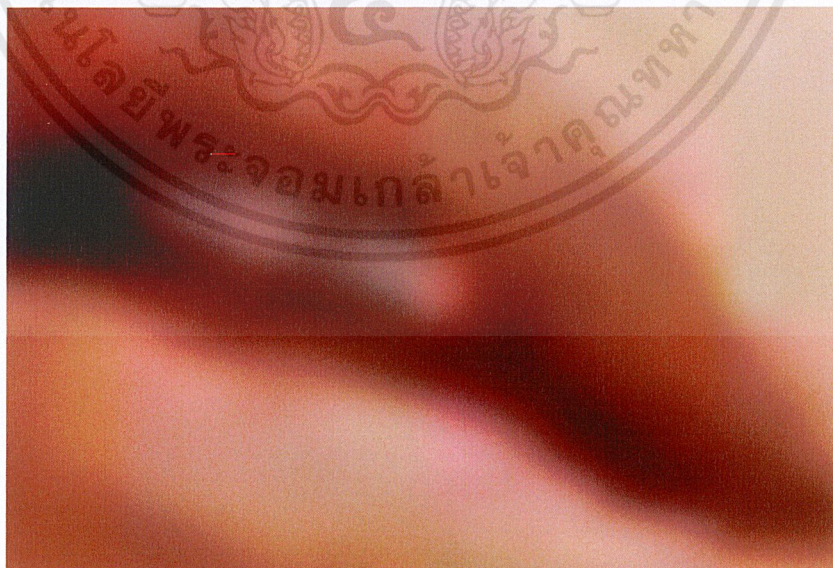
บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

การนำต้นแบบของสื่อที่มีอยู่แล้วมาใช้เป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อที่จะให้งานมีความแตกต่างไปจากสิ่งที่มีอยู่ ในการสร้างต้นแบบที่มีป้ายโฆษณาขนาดใหญ่เป็นที่มาของผลงานสู่ผลงานนามธรรมที่ได้นำเสนอโดยการสร้างภาพจำลองในโปรแกรมในการขยายภาพถ่ายป้ายโฆษณาให้มีขนาดใหญ่เท่าจริงเมื่อขยายภาพแล้วจะได้ภาพระยะใกล้ที่คนปกติไม่สามารถมองเห็นป้ายโฆษณาในระยะใกล้ซึ่งน้อยกว่า 15 เซนติเมตร เป็นระยะที่นัยน์ตาของคนทั่วไปไม่สามารถโฟกัสภาพได้ มองเห็นเพียงภาพเบลอที่เห็นได้เพียงทอนสี ให้ความรู้สึกการรับรู้ใหม่ที่คลุมเครือในการมองภาพ เป็นการท้าทายความซับซ้อนในเชิงรูปทรงและเนื้อหา ในงานศิลปะจิตรกรรม รูปแบบนามธรรม ที่มีบรรยากาศของสีเป็นองค์ประกอบของงาน ดังต่อไปนี้

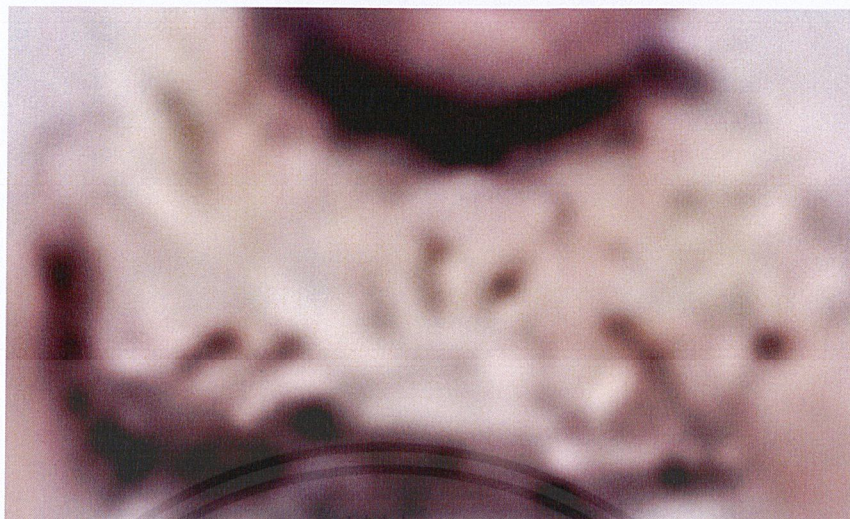
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

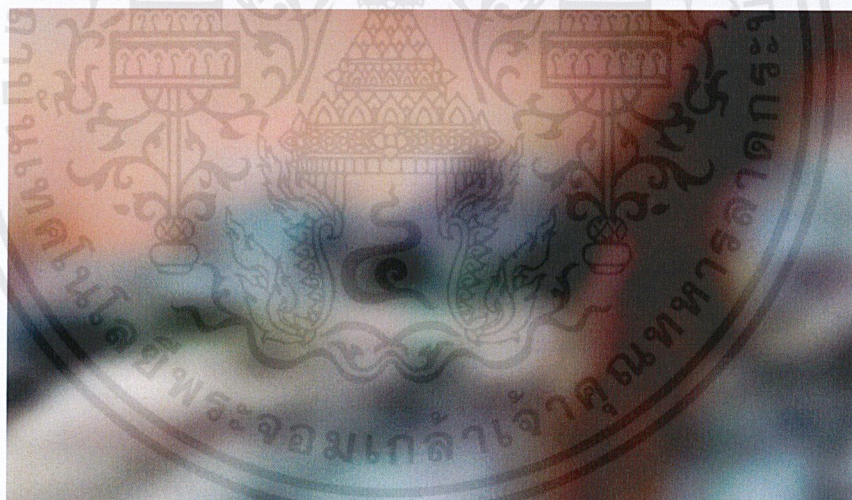

ภาพประกอบที่ 13 : ภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 14 : ภาพร่างชั้นที่ 2

ภาพประกอบที่ 15 : ภาพร่างชั้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 1

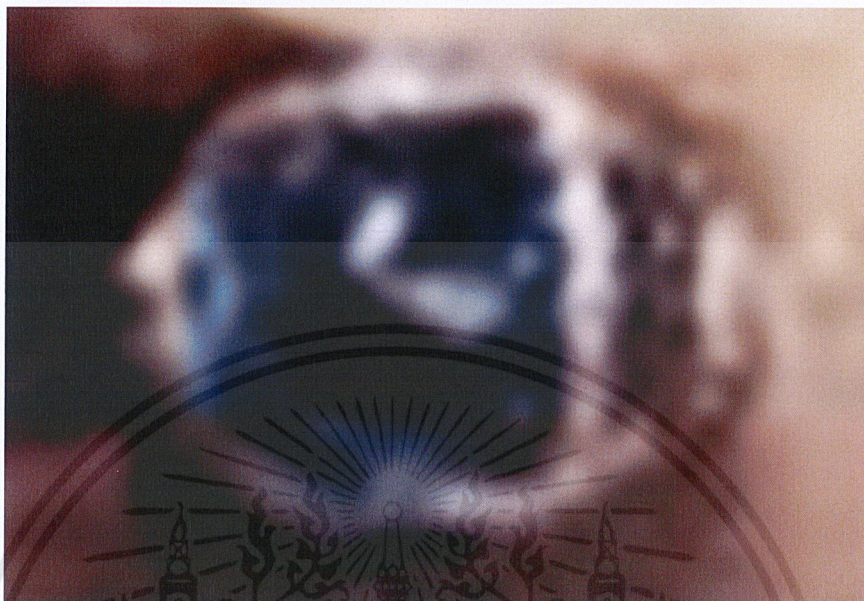
ภาพร่างชิ้นที่ 1 มีต้นแบบมาจากป้ายโฆษณาผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง ยี่ห้อชานเนล (Chanel) มีโครงสร้างของสีโดยรวมเป็นโทนสีร้อน องค์ประกอบถ่ายคนครึ่งตัว (Portrait) เน้นบริเวณ ส่วนของใบหน้าเป็นหลัก ภาพร่างชิ้นที่ 1 ถูกตัดมาจากส่วนของริมฝีปากของแบบโฆษณา เพื่อให้เกิดความคลุมเครือในภาพและสร้างความรู้สึกใหม่ให้แก่ภาพ

ภาพร่างชิ้นที่ 2 มีต้นแบบมาจากป้ายโฆษณาผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าแฟชั่น ยี่ห้อชานเนล (Chanel) มีโครงสร้างของสีโดยรวมเป็นโทนสีเย็น มีองค์ประกอบของสีขาวเป็นใหญ่ องค์ประกอบถ่ายคน ทั้งตัว (Figures) ภาพร่างชิ้นที่ 2 ถูกตัดมาจากส่วนของเสื้อบริเวณคอของแบบโฆษณา เพื่อให้เกิดความคลุมเครือในภาพและสร้างความรู้สึกใหม่ให้แก่ภาพ

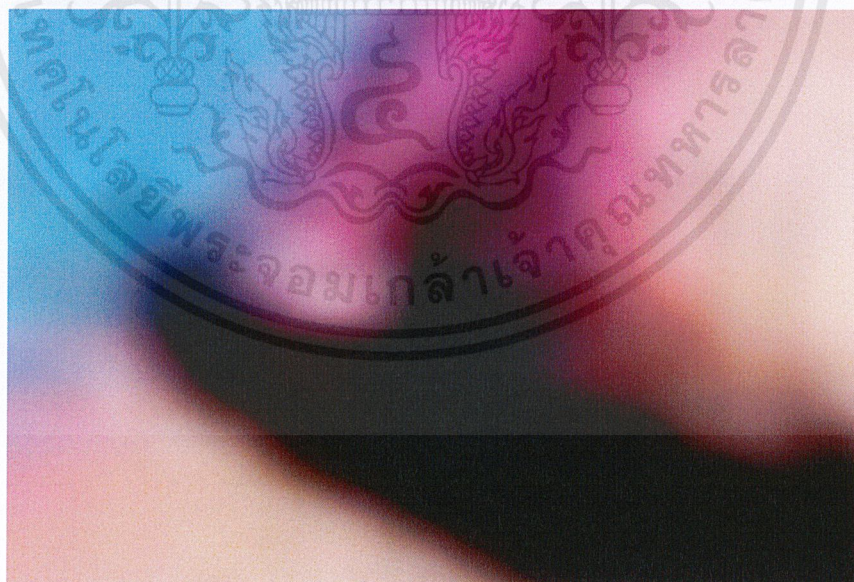
ภาพร่างชิ้นที่ 3 มีต้นแบบมาจากป้ายโฆษณาผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าแฟชั่น ยี่ห้อชานเนล (Chanel) มีโครงสร้างของสีหลากหลายโดยรวมเป็นโทนสีเย็น องค์ประกอบถ่ายคนทั้งตัว (Figures) ภาพร่างชิ้นที่ 3 ถูกตัดมาจากส่วนของหน้าอกของนางแบบของแบบโฆษณา เพื่อให้เกิดความคลุมเครือในภาพและสร้างความรู้สึกใหม่ให้แก่ภาพ

ได้นำภาพร่างชิ้นที่ 2 มาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะ เพราะเป็นภาพร่างที่มีความสมบูรณ์ของการจัดองค์ประกอบที่สวยงามและมีเอกภาพที่สมดุลที่สุด โทนสีเป็นโทนเป็นโทนเดียวกันทั้งภาพ ทำให้มีลักษณะกลมกลืนกัน

ภาพร่างชุดที่ 2

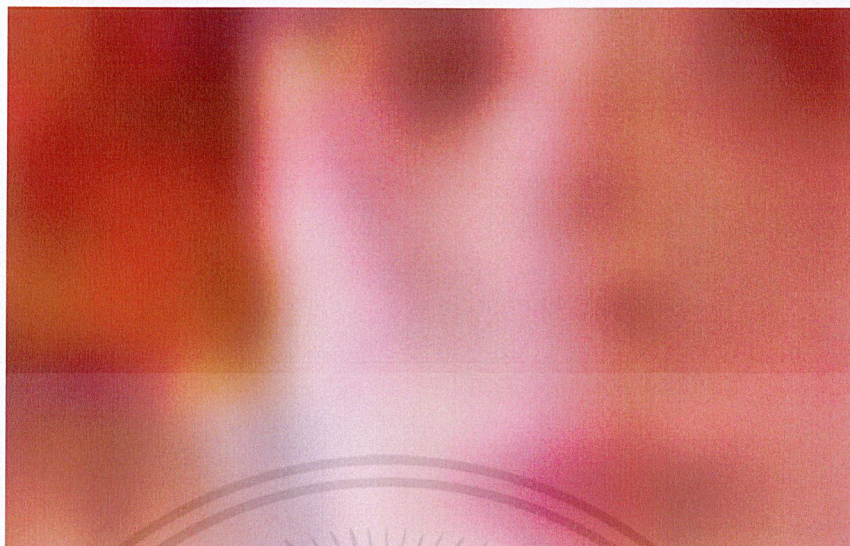

ภาพประกอบที่ 16 : ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพประกอบที่ 17 : ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 18 : ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 2

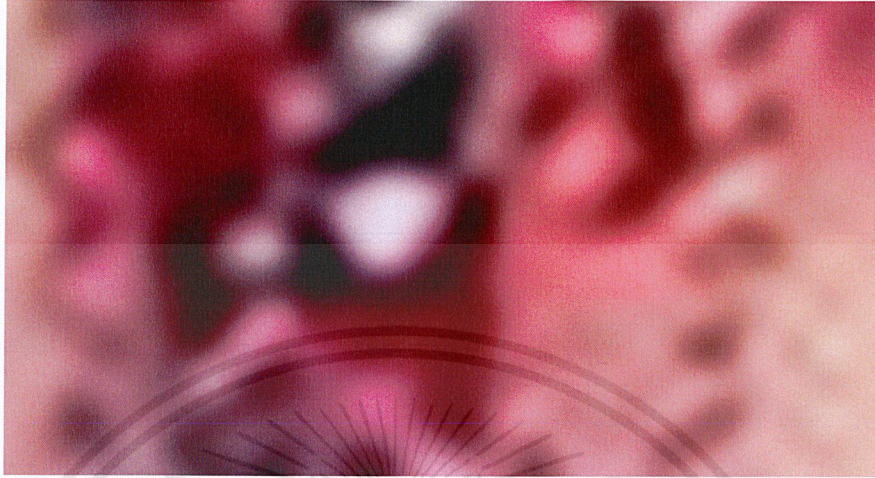
ภาพร่างชิ้นที่ 1 มีต้นแบบมาจากป้ายโฆษณาผลิตภัณฑ์กระเป๋า ยี่ห้อดิออร์ (Dior) มีโครงสร้างของสีโดยรวมเป็นโทนสีเย็น มีองค์ประกอบของสีน้ำเงินเป็นองค์ประกอบหลัก องค์ประกอบถ่ายคนทั้งตัว (Figures) ภาพร่างชิ้นที่ 2 ถูกตัดมาจากส่วนของนิ้วมือที่สวมใส่แหวนของแบบโฆษณา เพื่อให้เกิดความคลุมเครือในภาพและสร้างความรู้สึกลึกลับให้แก่ภาพ

ภาพร่างชิ้นที่ 2 มีต้นแบบมาจากป้ายโฆษณาผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางค์ ยี่ห้อชาแนล (Chanel) มีโครงสร้างของสีโดยรวมเป็นโทนสีร้อน มีองค์ประกอบของสีส้มเป็นใหญ่ องค์ประกอบถ่ายคนครึ่งตัว (Portrait) เน้นบริเวณส่วนของใบหน้าเป็นหลัก ภาพร่างชิ้นที่ 2 ถูกตัดมาจากส่วนของเปลือกตาของนางแบบของแบบโฆษณา เพื่อให้เกิดความคลุมเครือในภาพและสร้างความรู้สึกลึกลับให้แก่ภาพ

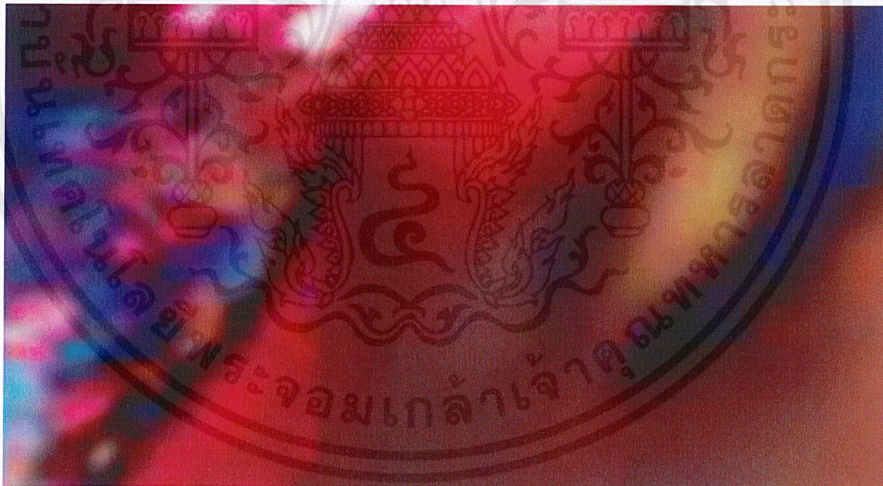
ภาพร่างชิ้นที่ 3 มีต้นแบบมาจากป้ายโฆษณาผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าและกระเป๋าแฟชั่น ยี่ห้อดิออร์ (Dior) มีโครงสร้างของสีโดยรวมเป็น โทนสีเย็น เป็นภาพกลุ่มคน องค์ประกอบถ่ายคนทั้งตัว (Figures) ภาพร่างชิ้นที่ 3 ถูกตัดมาจากส่วนของใบหน้าของแบบโฆษณา เพื่อให้เกิดความคลุมเครือในภาพและสร้างความรู้สึกลึกลับให้แก่ภาพ

ได้นำภาพร่างชิ้นที่ 2 มาสร้างสรรค์ผลงาน เนื่องจากมีการจัดองค์ประกอบของชุดสีที่ลงตัว เป็นชุดสีที่ต่างไปจากเดิมชิ้นที่สองจะเป็นชุดสีของโทนร้อนและเย็นเกิดความสมดุลให้แก่งานและทำให้ภาพร่างสดใสกว่าเดิม

ภาพร่างชุดที่ 3

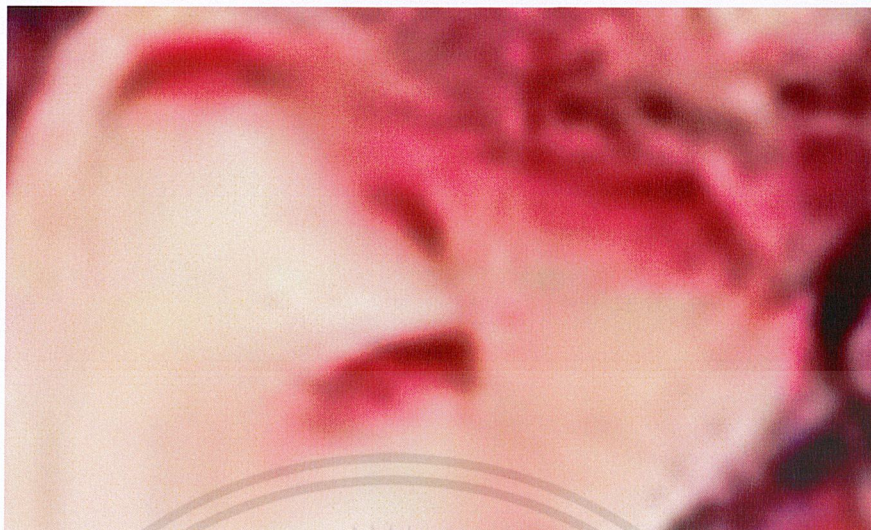

ภาพประกอบที่ 19 : ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพประกอบที่ 20 : ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 21 : ภาพร่างขั้นที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างขั้นที่ 1 มีต้นแบบมาจากป้ายโฆษณาผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าแฟชั่น ยี่ห้อลาคอส (Lacoste) มีโครงสร้างของสีโดยรวมเป็นโทนสีร้อน เป็นภาพกลุ่มคน องค์ประกอบถ่ายคนทั้งตัว (Figures) ภาพร่างขั้นที่ 1 ถูกตัดมาจากส่วนของเสื้อของแบบโฆษณา เพื่อให้เกิดความคลุมเครือในภาพและสร้างความรู้สึกใหม่ให้แก่ภาพ

ภาพร่างขั้นที่ 2 มีต้นแบบมาจากป้ายโฆษณาผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง ยี่ห้อชานแนล (Chanal) มีโครงสร้างของสีโดยรวมเป็นโทนสีร้อน มีองค์ประกอบของสีสันของการจัดแสงที่สวยงาม องค์ประกอบถ่ายคนครึ่งตัว (Portrait) ภาพร่างขั้นที่ 2 ถูกตัดมาจากส่วนของไหล่บ่าของนางแบบของแบบโฆษณา เพื่อให้เกิดความคลุมเครือในภาพและสร้างความรู้สึกใหม่ให้แก่ภาพ

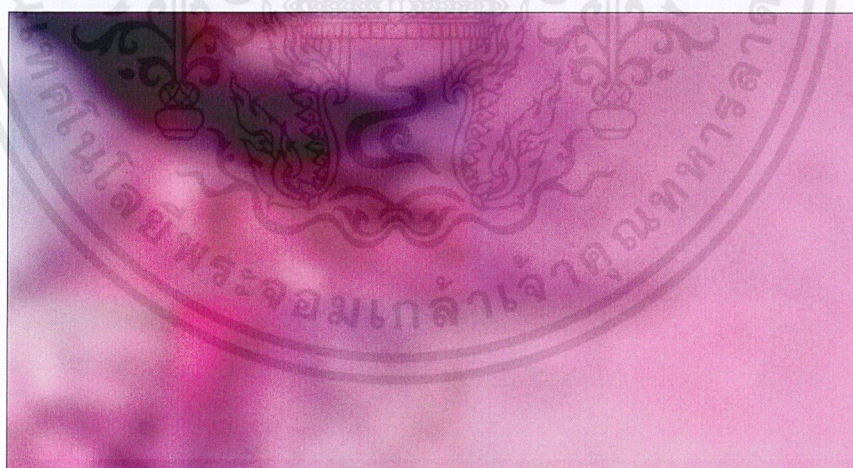
ภาพร่างขั้นที่ 3 มีต้นแบบมาจากป้ายโฆษณาผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางค์ ยี่ห้อมิสทิน (Mistine) มีโครงสร้างของสีโดยรวมเป็นโทนสีร้อน มีองค์ประกอบของสีพาสเทลเป็นใหญ่ องค์ประกอบถ่ายคนครึ่งตัว (Portrait) เน้นบริเวณส่วนของใบหน้าเป็นหลัก ภาพร่างขั้นที่ 3 ถูกตัดมาจากส่วนของใบหูของนางแบบของแบบโฆษณา เพื่อให้เกิดความคลุมเครือในภาพและสร้างความรู้สึกใหม่ให้แก่ภาพ

ได้นำภาพร่างขั้นที่ 2 มาสร้างสรรค์ผลงาน เนื่องจากงานร่างขั้นนี้มีการเลือกเอาชุดสีร้อนเป็น 95% ของของพื้นที่งานมีเฉดสีที่เพิ่มมากขึ้นในบรรยากาศของภาพสร้างความรู้สึกที่สดใให้แก่ภาพยิ่งขึ้น

ภาพร่างชุดที่ 4

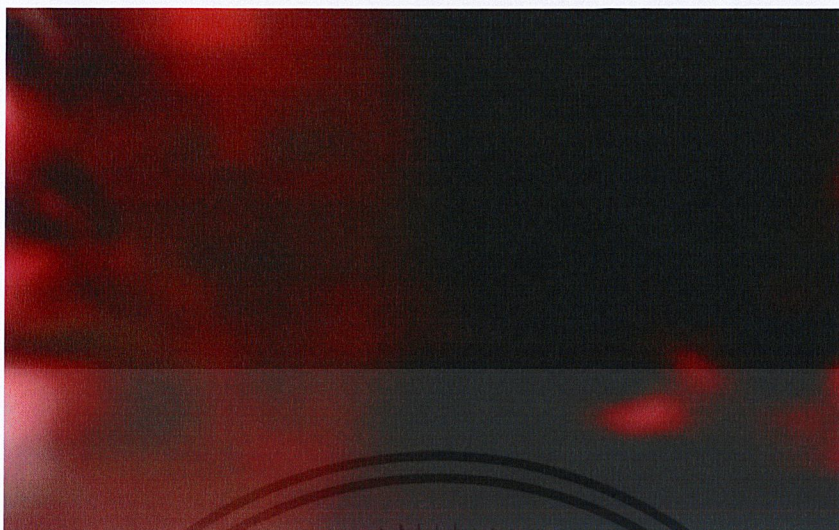

ภาพประกอบที่ 22 : ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพประกอบที่ 23 : ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 24 : ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพร่างชิ้นที่ 1 มีต้นแบบมาจากป้ายโฆษณาผลิตภัณฑ์น้ำหอม ยี่ห้อโคลเอ้ (Chloe') มีโครงสร้างของสีโดยรวมเป็นโทนสีเย็น มีองค์ประกอบของสีน้ำเงินเป็นองค์ประกอบหลัก องค์ประกอบถ่ายคนทั้งตัว (Figures) ภาพร่างชิ้นที่ 1 ถูกตัดมาจากส่วนของใบหน้าของนางแบบของแบบโฆษณา เพื่อให้เกิดความคลุมเครือในภาพและสร้างความรู้สึกใหม่ให้แก่ภาพ

ภาพร่างชิ้นที่ 2 มีต้นแบบมาจากป้ายโฆษณาผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางค์ ยี่ห้อชาแนล (Chanel) มีโครงสร้างของสีโดยรวมเป็นโทนสีร้อน มีองค์ประกอบของสีส้มของการจัดแสงที่สวยงาม องค์ประกอบถ่ายคนครึ่งตัว (Portrait) ภาพร่างชิ้นที่ 2 ถูกตัดมาจากส่วนของหางตาของนางแบบของแบบโฆษณา เพื่อให้เกิดความคลุมเครือในภาพและสร้างความรู้สึกใหม่ให้แก่ภาพ

ภาพร่างชิ้นที่ 3 มีต้นแบบมาจากป้ายโฆษณาผลิตภัณฑ์ยี่ห้อน้ำหอม ยี่ห้อโคลเอ้ (Chloe') มีโครงสร้างของสีโดยรวมเป็นโทนสีร้อน มีองค์ประกอบของบรรยากาศของสีแดงเป็นหลัก องค์ประกอบถ่ายคนครึ่งตัว (Portrait) ภาพร่างชิ้นที่ 2 ถูกตัดมาจากส่วนของมุมปากถึงใบหูของนางแบบของแบบโฆษณา เพื่อให้เกิดความคลุมเครือในภาพและสร้างความรู้สึกใหม่ให้แก่ภาพ

ได้นำภาพร่างชิ้นที่ 4 มาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะ เนื่องจากงานร่างชิ้นนี้มีองค์ประกอบของบรรยากาศของสีพาสเทล โทนอุ่น 95% ของพื้นที่งานให้ความรู้สึกเบาบางคล้ายปุยมะฆ ในบรรยากาศของภาพสร้างความรู้สึกที่สดใสน่าสนใจยิ่งขึ้น

3.2 กระบวนการสร้างงาน

1. ไม้ตระกูลสน เป็นไม้ที่เหมาะสมสำหรับการทำโครงเฟรม มีทั้งนำเข้ามาจากยุโรป แคนาดา นิวซีแลนด์ และลาว ซึ่งมีสีและเนื้อไม้ แตกต่างกันไป โดยทั่วไปสีของไม้สนจะมีสีขาวครีมอ่อนๆจนถึงสีเหลือง มีทั้งชนิดปุ่มตามาก ปุ่มตาน้อย ลายไม้ชัดเจน การซื้อขายจะเรียกชื่อตามแหล่งที่มา หรือพันธุ์ไม้สน เช่น ไม้สนยุโรป ไม้สนสวีเดน ไม้สนแคนาดา ไม้สนลาวหรือไม้สนขาว ไม้สนเหลือง ไม้สนซิคาร์ เป็นต้น เป็นไม้ที่เหมาะสมกับงานดีไอวาย (DIY : do-it-yourself) เพราะเนื้อไม้ไม่แข็งมาก เวลาขัดลวดลายของไม้จะสวยงาม ถ้านำไปใช้งานภายนอก หรือ งานโครงสร้างควรใช้ไม้ที่อัดน้ำยากันปลวก มอด แมลง หรือไม้ที่อบด้วยอุณหภูมิสูงจนเนื้อไม้เป็นสีน้ำตาล (ไม้ออร์โมวู้ด)

ภาพประกอบที่ 25 : ภาพโครงเฟรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. แคนวาส (canvas) หรือที่ที่เมืองไทย เรียกว่า ผ้าใบ ก็คือผ้าที่ถูกทอให้มีความหนา มาก ส่วนใหญ่ถูกนำมาใช้ในการสร้างงานจิตรกรรม สีน้ำมัน สีอะครายลิก ได้รับการทารองพื้นสีขาว หรือขาวครีม ด้วยเกสโซ (GESSO) เพื่อป้องกันการดูดซึมของสีเมื่อสร้างงาน และลบร่องรอย พื้นผิวขรุขระของลายเนื้อผ้า แคนวาสนั้นมีความหลากหลายตามแต่คุณภาพของผ้าที่นำมาใช้ แต่ที่ นิยมกันเป็นพิเศษคือผ้าลินิน ซึ่งนำเข้ามาจากประเทศเบลเยียมและไอร์แลนด์ซึ่งมีราคาแพงและ เป็นแคนวาสที่มีคุณภาพมากกว่า แคนวาสที่ทำจากผ้าฝ้าย การสร้างผลงานบนแคนวาส อาจเข้าใจ ผิดกันว่าจะต้องถูกจำกัดแต่ในกรอบไม่รู้รูปสี่เหลี่ยมเท่านั้น แต่อาจจะเขียนภาพบนแคนวาสแล้วปะ ติดโดยกรรมวิธีใดๆ บน พื้นหรือผนังก็ได้ กรรมวิธีดังนี้เรียกว่า MAROULAGE เชื่อหรือไม่ว่า ในการสร้างผลงานในแต่ละเนื้อหานั้น ศิลปินได้พยายามคิดค้น สร้างกฎเกณฑ์เพื่อหาค่าความพอดี ของขนาดในการสร้างผลงานในแต่ละเนื้อหาที่แตกต่างกัน

ภาพประกอบที่ 26 : การจิ้งเฟรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. สีนํ้ามัน วัสดุในการสร้างสรรค์ผลงาน เป็นสีชนิดที่แห้งช้าที่ประกอบด้วยรงควัตถุที่ผสมกับนํ้ามันระเหย (drying oil) ที่มีก็เป็นนํ้ามันเมล็ดฝ้าย ความชื้นของสีก็อาจจะปรับได้โดยการเติมสารละลายเช่นนํ้ามันสน หรือนํ้ายาละลายสี (white spirit) และก็อาจจะมีการใส่นํ้ามันเคลือบ (varnish) เพื่อให้มันเงามากขึ้นเมื่อสีแห้ง

การใช้สีนํ้ามันใช้กันมาตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 13 ในอังกฤษสำหรับการตกแต่งอย่างง่าย ๆ แต่ก็ได้มีการใช้อย่างแพร่หลายในการเป็นวัสดุที่ใช้ในการเขียนจิตรกรรมมาจนกระทั่งคริสต์ศตวรรษที่ 15

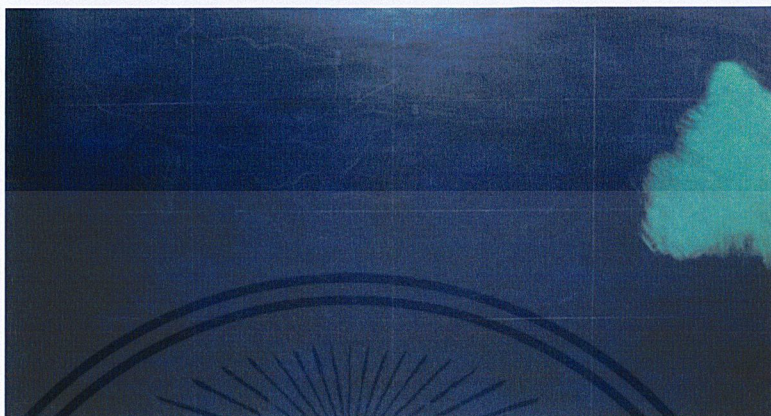
การใช้สีนํ้ามันในสมัยใหม่ก็มักจะใช้ในการรักษาเนื้อไม้ในการทาสีบ้านหรือในการทาสีสิ่งที่จะต้องทนกับสภาวะอากาศเช่นเรือหรือสะพาน เพราะคุณสมบัติที่ทนทานและเป็นเงาทำให้เป็นที่นิยมใช้กันทั้งในการตกแต่งภายในและภายนอกทั้งที่ใช้น้ำมันและบนโลหะ เพราะเป็นสีที่แห้งช้าจึงได้มีการใช้ในงานงานเขียนแอนิเมชันบนแก้ว (paint-on-glass animation) การแห้งช้าหรือเร็วก้ขึ้นอยู่กับความหนาของสีที่ทา

ภาพประกอบที่ 27 : ภาพสีนํ้ามัน Lefranc ที่ใช้ในการทำงาน

3.3 การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม

1. ลงสีพื้นด้วยสีเข้มเพื่อเป็นพื้นหลังในการขึ้นรูป และร่างภาพด้วยการตีสเกล

ภาพประกอบที่ 28 : ขั้นตอนการสร้างงานจิตรกรรม I

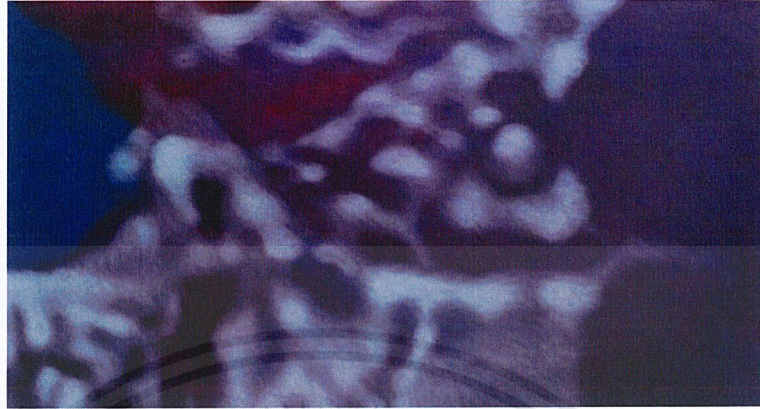
2. ลงสีเพื่อแบ่งขอบเขตของรูปทรงตามเจดีย์และเพื่ออัดสีให้ผ้าใบมีสีที่แน่นอนเป็นสีขั้นแรก

ภาพประกอบที่ 29 : ขั้นตอนการสร้างงานจิตรกรรม II

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ใช้สีขาวลงตำแหน่งของแสงในการร่างของแสง

ภาพประกอบที่ 30 : ขั้นตอนการสร้างงานจิตรกรรม III

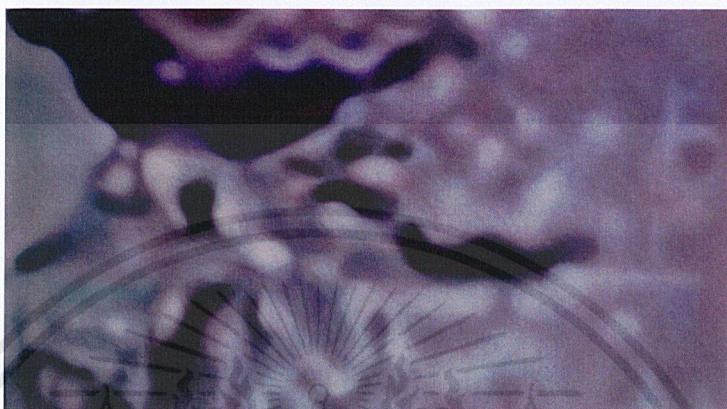
4. ใช้สีขาวและสีสว่างลงซ้อนทับกันหลายๆ ชั้นเพื่อให้เกิดชั้นของสี เป็นการคัด
แสง

ภาพประกอบที่ 31 : ขั้นตอนการสร้างงานจิตรกรรม IV

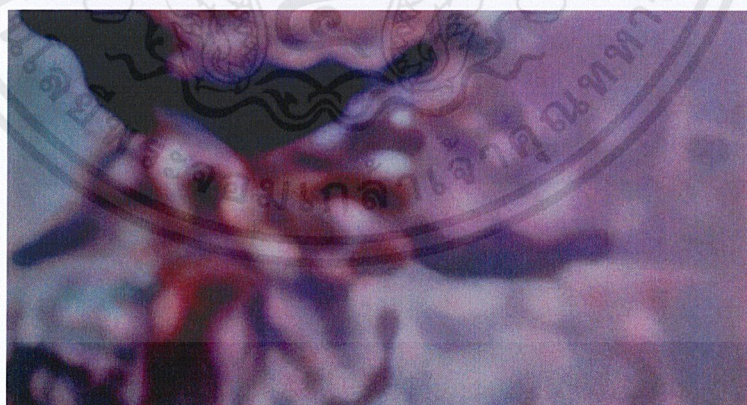
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ลงสีขาวสลับกับสีสว่าง เพื่อความหนาของสีของแสง หลายชั้นจนมีความหนาเหมือนตัวต้นแบบ เพื่อเตรียมเป็นชั้นสุดท้ายก่อนการลงแสง ด้วยวิธีการปิดด้วยเปล่งไฟให้มีลักษณะเบลอ เป็นสีที่ฟุ้งกระจาย

ภาพประกอบที่ 32 : ขั้นตอนการสร้างงานจิตรกรรม v

6. ลงสีที่เป็นแสงเพื่อเน้นขอบเขตรูปทรง และสร้างบรรยากาศของสี

ภาพประกอบที่ 33 : ขั้นตอนการสร้างงานจิตรกรรม VI

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ผลงานสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์หัวข้อเรื่อง “ การบิดเบือนสื่อโฆษณา ” เป็นผลงานจิตรกรรมสองมิติ ในรูปแบบนามธรรม (Abstract Art) โดยการใช้บรรยากาศของสีเป็นตัวนำเสนอผลงานศิลปะ สามารถวิเคราะห์แนวความคิดและกระบวนการสร้างสรรค์ได้ดังนี้

4.1 วิเคราะห์ผลงานโดยรวม

งานชุดนี้ต้องการแสดงออกถึงการใช้อุบายของสีในการแสดงออกของผลงาน ด้วยการลดทอนรูปทรงของภาพจากการใช้ภาพที่ไม่โฟกัสของนัยน์ตาในการมองภาพในระยะใกล้ให้ภาพที่มีลักษณะเบลอ มีการใช้ชุดสีในการสร้างน้ำหนักและความแตกต่างระหว่างพื้นที่ สร้างบรรยากาศของสีโดยการทับซ้อนของสีที่มีการไล่เฉดสี ทำให้ปรากฏภาพที่เป็นบรรยากาศสีที่ฟุ้งกระจายและลอยตัวอยู่

4.1.1 เรื่องราว (Subject)

การโฆษณาที่มีลักษณะพิเศษในการสื่อสารด้วยภาพเป็นส่วนใหญ่เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการรับสารที่ใช้เวลาอันสั้น ข้าพเจ้าได้พบเห็นมันอย่างคุ้นตา จนบางครั้งเลยคิดถึงจุดประสงค์ที่แท้จริงของมัน โดยรับสารเพียงสิ่งที่โฆษณาต้องการให้รับรู้โดยไม่คำนึงถึงข้อเท็จจริงที่อยู่ภายใต้ภาพสวยงามเหล่านั้น จึงเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างงานในหัวข้อนี้ขึ้นมา

4.1.2 เนื้อหา (Content)

มุ่งเน้นให้ผู้ชมได้สังเกตเห็นและตระหนักถึงความคลุมเครือของสื่อโฆษณา ภายใต้ภาพสวยงามหรือสิ่งสวยงามนั้นอาจมาข้อเท็จจริงบางอย่างที่ไม่สวยงามอย่างที่เห็น การที่จะเชื่ออะไรสิ่งใดสิ่งหนึ่งควรมาจากความคิดที่ผ่านการไตร่ตรองจากความรู้ ประสบการณ์ และข้อเท็จจริงก่อนก่อนที่จะหลงเชื่อในความสวยงามหรือที่เขาตีกรอบให้เข้าใจและรับรู้เพียงเท่านั้น

4.1.3 การแสดงออก (Expression)

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ มีการแสดงออกทางอารมณ์ในบรรยากาศของชุดสี ในภาพที่มีลักษณะเบลอและการฟุ้งกระจายของเม็ดสี การมองเหมือนคนสายตาสั้นเหมือนมองภาพไม่ชัด ให้ความรู้สึกคลุมเครือทางการมอง สร้างคำถามกับการมองเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่เห็น

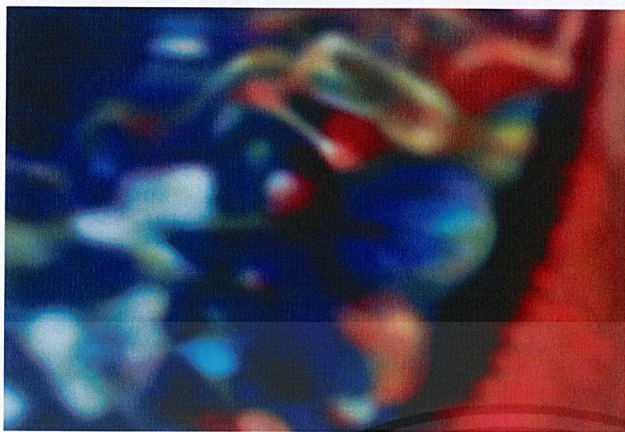
สี (Color)

ก.สีมีบทบาทในงานของข้าพเจ้า เพราะสีเป็นสิ่งที่ปะทะกับสายตา เนื่องจากตัวงานจะมีจุดเด่นที่ตัวสี มีการลดทอนรูปทรงและความคมชัดเพื่อให้บรรยากาศของสีแสดงผลอย่างเต็มที่ สีที่ใช้ส่วนมากจะเป็นสีโทนกลางๆออกไปทางโทนเย็น เพื่อให้เกิดความสบายตาเป็นการลดการล้าตาได้ด้วย ทำให้ตัวผลงานเกิดความสมดุลในการวางโครงสร้างของสีมีการแทรกสีโทนร้อนเข้าไปบางช่วงเพื่อสร้างค่าน้ำหนัก และให้ตัวผลงานเกิดความสมบูรณ์ขึ้น

ข.สีมีบทบาทในงานของข้าพเจ้า เพราะสีเป็นสิ่งที่ปะทะกับสายตา เนื่องจากตัวงานจะมีจุดเด่นที่ตัวสี มีการลดทอนรูปทรงและความคมชัดเพื่อให้บรรยากาศของสีแสดงผลอย่างเต็มที่ สีที่ใช้ส่วนมากจะเป็นสีโทนกลางๆออกไปทางโทนร้อน เป็นการลดการล้าตาได้ด้วย ทำให้ตัวผลงานเกิดความสมดุลในการวางโครงสร้างของสีน้ำหนักในผลงาน เป็นตัวเน้นให้งานดูน่าสนใจขึ้น ทำหน้าที่เป็นเงา น้ำหนักในผลงาน ยังแสดงอารมณ์ด้วยการทับซ้อนกัน เป็นการสร้างบรรยากาศให้เกิดขึ้นกับผลงาน

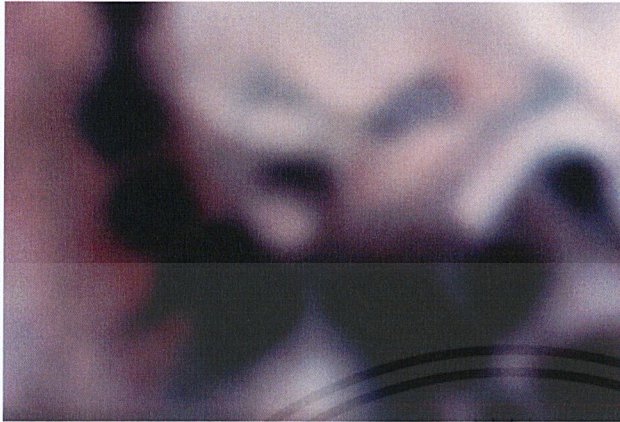

ค. สีมืดทึบในงานของข้าพเจ้า เพราะสีเป็นสิ่งที่ปะทะกับสายตา เนื่องจากตัวงานจะมีจุดเด่นที่ตัวสี มีการลดทอนรูปทรงและความคมชัดเพื่อให้บรรยากาศของสีแสดงผลอย่างเต็มที่ที่สีที่ใช้ส่วนมากจะเป็นสีโทนร้อน เพื่อให้เกิดความสบายตาเป็นการลดการล้าสายตาได้ ด้วย ทำให้ตัวผลงานเกิดความสมดุลในการวางโครงสร้างของสีมีการแทรกสีโทนร้อนเข้าไปบางช่วง เพื่อสร้างค่าน้ำหนัก และให้ตัวผลงานเกิดความสมบูรณ์ขึ้น

ง. สีมืดทึบในงานของข้าพเจ้า ตัวงานมีองค์ประกอบของบรรยากาศของสีเป็นหลัก เพราะสีเป็นสิ่งที่ปะทะกับสายตาเพื่อสร้างความรู้สึกร่วมกัน และหน้าที่หลักในการนำเสนอผลงาน สีที่ใช้ส่วนมากจะเป็นสีโทนกลางๆ ออกไปทางโทนเย็น และมีสีโทนร้อนแทรกอยู่สร้างบรรยากาศให้พุ่งกระจายในตัวผลงาน ทำให้เกิดความสบายตาในการมอง มีการวางโครงสร้างของสีโทนร้อนซ้อนทับโทนเย็น ทำให้ตัวผลงานเกิดความสมดุลในการวางโครงสร้างของสีสร้างบรรยากาศให้พุ่งกระจายในตัวผลงาน

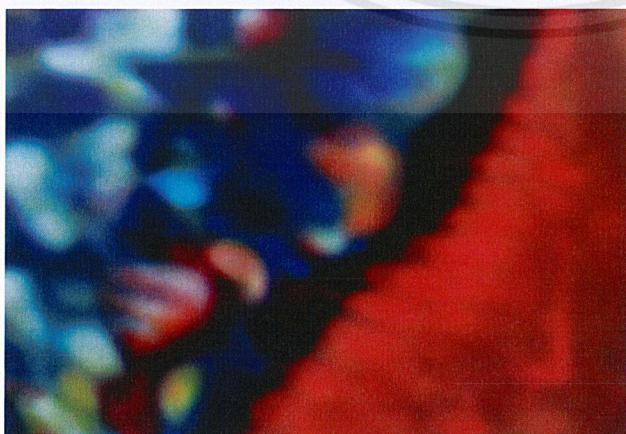
น้ำหนักร (Volume)

ก. การใช้โทนสีเข้ม เป็นการช่วยให้ตัวผลงานเกิดมิติและปริมาตรขึ้นค่าน้ำหนักภายในตัวภาพสามารถเกิดขึ้นได้ด้วยการใช้สีขาวโอบลงบนบริเวณที่ต้องการสร้างให้เกิดมิติน้ำหนักในผลงานเป็นตัวเน้นให้งานดูน่าสนใจขึ้น ทำหน้าที่เป็นเงา น้ำหนักในผลงาน ยังแสดงอารมณ์ด้วยการทับซ้อนกัน เป็นการสร้างบรรยากาศ ให้เกิดขึ้นกับผลงาน

ข. การใช้โทนสีเข้ม เป็นการช่วยให้ตัวผลงานเกิดมิติและปริมาตรขึ้นค่าน้ำหนักภายในตัวภาพสามารถเกิดขึ้นได้ด้วยการใช้สีขาวโอบลงบนบริเวณที่ต้องการสร้างให้เกิดมิติ น้ำหนักในผลงานเป็นตัวเน้นให้งานดูน่าสนใจขึ้น ทำหน้าที่เป็นเงา น้ำหนักในผลงาน ยังแสดงอารมณ์ด้วยการทับซ้อนกัน เป็นการสร้างบรรยากาศให้เกิดขึ้นกับผลงาน

ค. การใช้โทนสีเข้ม เป็นการช่วยให้ตัวผลงานเกิดมิติและปริมาตรขึ้น ค่าน้ำหนักภายในตัวภาพสามารถเกิดขึ้นได้ด้วยการใช้สีขาวโอบลงบนบริเวณที่ต้องการสร้างให้เกิดมิติ น้ำหนักในผลงานเป็นตัวเน้นให้งานดูน่าสนใจขึ้น ทำหน้าที่เป็นเงา น้ำหนักในผลงาน ยังแสดงอารมณ์ด้วยการทับซ้อนกัน เป็นการสร้างบรรยากาศให้เกิดขึ้นกับผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ง. การใช้โทนสีเข้ม เป็นการช่วยให้
ตัวผลงานเกิดมิติและปริมาตรขึ้น เป็น
การสร้างรูปทรงของภาพ สร้างมิติทำให้
ผลงานดูน่าสนใจ

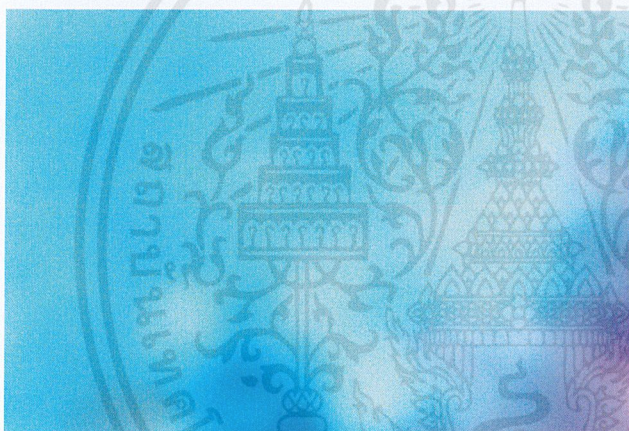

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

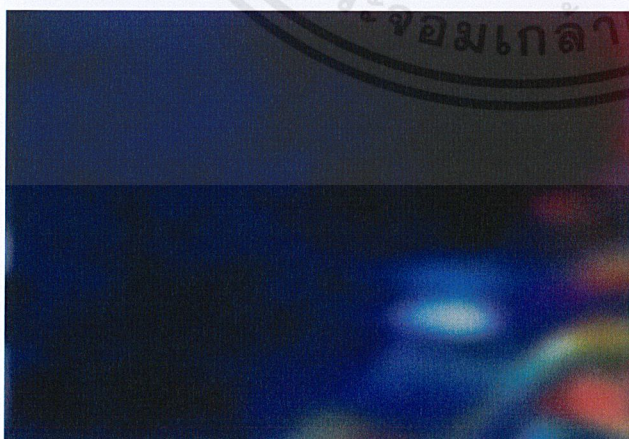
ที่ว่าง (Space)

ก. พื้นที่ว่างในช่วงบนตรงกลางของตัวผลงาน จะเป็นตัวกำหนดและช่วยในการขั้บเน้นรูปทรงให้เห็นชัดเจนมากยิ่งขึ้น ช่วงที่ว่างด้านบนทั้งซ้ายและขวาของตัวผลงาน ช่วยทำให้มีพื้นที่ในการพักสายตา ทำให้ไม่เกิดความรู้สึกอึดอัดจนเกินไปในการมองผลงาน และทำให้เกิดเอกภาพในตัวผลงานพื้นที่ว่าง

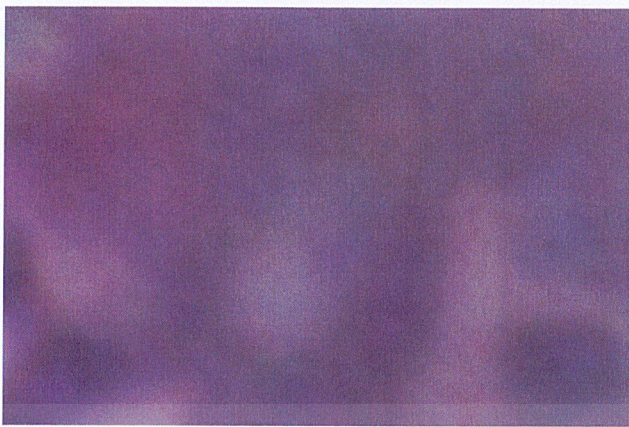

ข. พื้นที่ว่างในตัวงานของข้าพเจ้านั้นค่อนข้างมีอยู่มากในตัวงาน หากแต่มีบรรยากาศของสีมาเป็นส่วนช่วยในการทำให้ตัวพื้นที่ว่างมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ค. พื้นที่ว่างในช่วงบน จะเป็นตัวกำหนดและช่วยในการขั้บเน้นรูปทรงให้เห็นชัดเจนมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

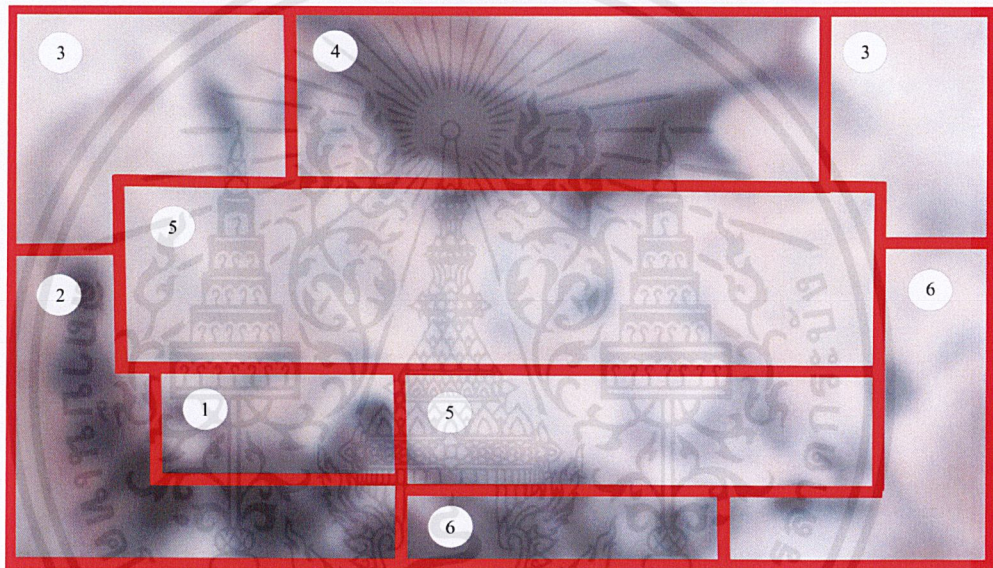
ง. พื้นที่ว่างในด้านซ้ายมือของภาพจะเป็นตัวกำหนดและช่วยในการจับเน้นรูปทรงให้เห็นชัดเจนมากยิ่งขึ้น และช่วยให้มีพื้นที่ในการพักสายตา ทำให้ไม่เกิดความรู้สึกอึดอัดจนเกินไปในการมองผลงาน พื้นที่ว่างในผลงานของข้าพเจ้านั้นค่อนข้างมีอยู่มากในผลงาน หากแต่มีบรรยากาศของสีมาเป็นส่วนช่วยในการทำให้ตัวพื้นที่ว่างมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์

การสร้างผลงานศิลปะ เป็นการถ่ายทอดการแสดงออก ซึ่งจะถ่ายทอดการแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึก ความคิด ความงาม ผลงานที่สร้างขึ้น ประกอบไปด้วย รูปทรงที่ใช้แทนค่าทางความคิดและเนื้อหาที่ทำให้เกิดองค์ประกอบทางนามธรรมได้เช่นกัน รูปทรงของผลงานเป็นสื่อที่จะสามารถอธิบายความคิดที่จะแสดงออกให้ได้รูปทรงที่ต้องการไปในแนวทางเดียวกันกับแนวความคิด ถ้าแยกกันก็จะทำให้ขาดความเป็นเอกภาพ การนำหลักทัศนธาตุมาประกอบกับวิธีการจัดวางองค์ประกอบภาพในส่วนของรูปแบบงานศิลปะจะต้องใช้ความเข้าใจในหลักองค์ประกอบศิลป์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะนำมาวิเคราะห์ในวิทยานิพนธ์ดังนี้

ภาพประกอบที่ 46 : ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบผลงานชิ้นที่ 1

4.2.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบ ผลงานชิ้นที่ 1

ความกลมกลืน (Harmony)

ในความกลมกลืนของข้าพเจ้า มีความกลมกลืนทางการใช้สีที่ทับซ้อนกัน เพื่อสร้างพื้นที่ให้เกิดความแตกต่างกันด้วยการใช้เฉดสีจำนวนมากมาสร้างจังหวะที่มีแบบแผน สามารถควบคุมส่วนต่างๆที่รวมตัวกันอยู่ การใช้สีที่มีการไล่เฉดสีเพื่อให้เกิดน้ำหนักทำให้เกิดความต่อเนื่องในผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายในผลงานของข้าพเจ้าเน้นที่ความละเอียดของการทับซ้อนกันของสีที่มีการไล่สีน้ำหนักระหว่างสีอย่าง เพิ่มความละเอียดของสีน้ำหนักร โดยการไล่สีเข้มอ่อนเพื่อเพิ่มความหลากหลาย พร้อมๆกับการใช้การแปรเปลี่ยนของค่าสี ทำให้เกิดความรู้สึกสั่นสะเทือนของสี และเกิดเป็นการประสานกันทั้งผลงาน สร้างความเคลื่อนไหวให้แก่ภาพ

ความสมดุล (Balance)

การจัดวางองค์ประกอบในผลงานของข้าพเจ้า ให้ความสำคัญด้านดุลยภาพ โดยนึกถึงการถ่วงน้ำหนักให้เกิดแรงปะทะที่เท่ากัน ซึ่งเป็นดุลยภาพแบบสมมาตร ต้องการแสดงการพุ่งกระจายของสี เพื่อผลลัพธ์ทางการสร้างมิติ

สัดส่วน (Proportion)

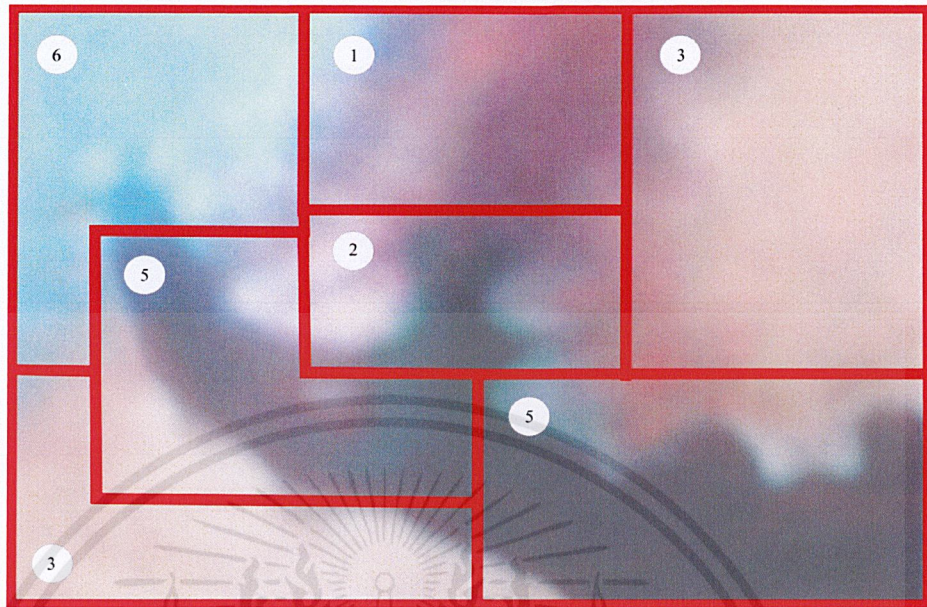
สัดส่วนในผลงานของข้าพเจ้า เป็นเอกภาพที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันของความ เป็นมิติของสีน้ำหนักร สี ที่เป็นความสัมพันธ์ที่กลมกลืนกัน ให้ความรู้สึกทางสุนทรียะและทางอุดมคติ เป็นสัดส่วนที่ประสานกันอย่างสมบูรณ์ โดยมีการซ้ำมีการเปลี่ยนแปลงในปริมาณที่เหมาะสม และมีพลังความเคลื่อนไหวที่สมดุล

ความเป็นเด่น (Dominance)

ข้าพเจ้าสร้างมิติที่เกิดจากการทับซ้อนกันของเฉดสีจำนวนมาก ให้บทบาทสำคัญแก่ สี เนื้อที่ทัศนธาตุอื่นๆ ซึ่งทำให้รูปแบบของผลงานสอดคล้องกับแนวความคิด และทำให้ผลงานเกิดความสมบูรณ์และการพุ่งกระจายของสีในผลงานที่น่าเสนอ

ความเคลื่อนไหว (Movement)

ความเคลื่อนไหวในผลงานของข้าพเจ้า ได้กำหนดให้ทัศนธาตุ ของสีน้ำหนักรและสี ในการสร้างสรรค์ให้เกิดการเคลื่อนไหว และสร้างผลกระทบทางสายตาของคนดูด้วยการทับซ้อนกันของสีน้ำหนักรของสีจำนวนมาก ทำให้ลือหลอกสายตา และก่อให้เกิดปฏิกิริยาทางอารมณ์ สามารถรับรู้ได้ถึงมิติแห่งการทับซ้อนที่คลุมเครือ เกิดเป็นภาพเบลอที่ให้การเคลื่อนไหวตลอดเวลา

ภาพประกอบที่ 47 : ภาพวิเคราะห์ห้องค์ประกอบผลงานชิ้นที่ 2

4.2.2 การวิเคราะห์ห้องค์ประกอบ ผลงานชิ้นที่ 2

ความกลมกลืน (Harmony)

ในความกลมกลืนของข้าพเจ้า มีความกลมกลืนทางการใช้สีโทนร้อน ที่ทับซ้อนกัน เพื่อสร้างพื้นที่ให้เกิดความแตกต่างกันด้วยการใช้เฉดสีจำนวนมากมาสร้างจังหวะที่มีแบบแผน สามารถควบคุมส่วนต่างๆที่รวมตัวกันอยู่ การใช้สีที่มีการไล่เฉดสีเพื่อให้เกิดน้ำหนักทำให้เกิดความต่อเนื่องในผลงาน

ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายในผลงานของข้าพเจ้าเน้นที่ความละเอียดของการทับซ้อนกันของสีที่มีการไล่น้ำหนักเฉดสีอย่าง เพิ่มความละเอียดของน้ำหนัก โดยการใช้เฉดสีเข้มอ่อนเพื่อเพิ่มความหลากหลายและสร้างมิติภาพให้โปร่ง และใช้สีเข้มเป็นการสร้างความแตกต่าง พร้อมๆกับการใช้การแปรเปลี่ยนของค่าสี ทำให้เกิดความรู้สึกสั่นสะเทือนของสี และเกิดเป็นการประสานกันทั้งผลงาน

ความสมดุล (Balance)

การจัดวางองค์ประกอบในผลงานของข้าพเจ้า ให้ความสำคัญด้านดุลยภาพ โดยนี้ถึงการถ่วงน้ำหนักให้เกิดแรงปะทะที่เท่ากัน ต้องการแสดงการพุ่งกระจายของสี เพื่อผลลัพธ์ทางการสร้างมิติ

สัดส่วน (Proportion)

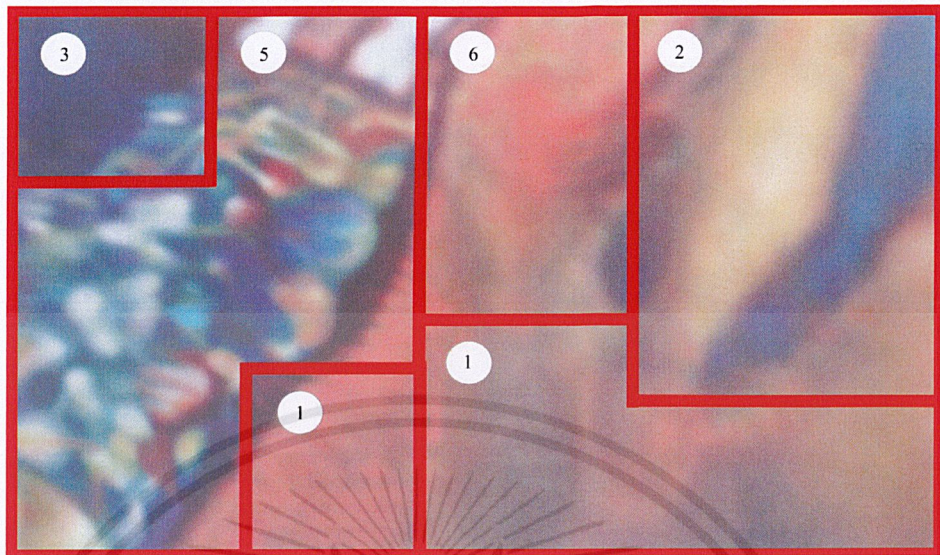
สัดส่วนในผลงานของข้าพเจ้า เป็นเอกภาพที่เกี่ยวกับความสมส่วนซึ่งกันและกันของความ เป็นมิติของน้ำหนัก สี ที่เป็นความสัมพันธ์ที่กลมกลืนกัน ให้ความรู้สึกทางสุนทรีย์และทางอุดมคติ เป็นสัดส่วนที่ประสานกันอย่างสมบูรณ์ โดยมีการซ้ำมีการเปลี่ยนแปลงในปริมาณที่เหมาะสม และมีพลังความเคลื่อนไหวที่สมดุล

ความเป็นเด่น (Dominance)

ข้าพเจ้าสร้างมิติที่เกิดจากการทับซ้อนกันของเจดีย์จำนวนมาก ให้ความสำคัญแก่ สี เหนือทัศนธาตุอื่นๆ ซึ่งทำให้รูปแบบของผลงานสอดคล้องกับแนวความคิด และทำให้ผลงานเกิดความสมบูรณ์และการพุ่งกระจายของสีในผลงานที่น่าเสนอ

ความเคลื่อนไหว (Movement)

ความเคลื่อนไหวในผลงานของข้าพเจ้า ได้กำหนดให้ทัศนธาตุ ของน้ำหนักและสี ในการสร้างสรรค์ให้เกิดการเคลื่อนไหว และสร้างผลกระทบทางสายตาของคนดูด้วยการทับซ้อนกันของน้ำหนักของสีจำนวนมาก ทำให้ลือหลอกสายตา และก่อให้เกิดปฏิกิริยาทางอารมณ์ สามารถรับรู้ ได้ถึงมิติแห่งการทับซ้อนที่คลุมเครือ เกิดเป็นภาพเบลอที่ทำให้การเคลื่อนไหวตลอดเวลา

ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบผลงานชิ้นที่ 3

4.2.3 การวิเคราะห์องค์ประกอบ ผลงานชิ้นที่ 3

ความกลมกลืน (Harmony)

ในความกลมกลืนของข้าพเจ้า มีความกลมกลืนทางการใช้สีโทนร้อนที่ทับซ้อนกัน เพื่อสร้างพื้นที่ให้เกิดความแตกต่างกันด้วยการใช้เฉดสีจำนวนมากมาสร้างจังหวะที่มีแบบแผน สามารถควบคุมส่วนต่างๆที่รวมตัวกันอยู่ การใช้สีที่มีการไล่เฉดสีเพื่อให้เกิดน้ำหนักทำให้เกิดความต่อเนื่องในผลงาน

ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายในผลงานของข้าพเจ้านั้นที่ความละเอียดของการทับซ้อนกันของสีที่มีการไล่น้ำหนักเฉดสีอย่าง เพิ่มความละเอียดของน้ำหนัก โดยการไล่เฉดสีเข้มอ่อนเพื่อเพิ่มความหลากหลาย พร้อมๆกับการใช้การแปรเปลี่ยนของค่าสี ทำให้เกิดความรู้สึกตื่นสะเทือนของสี และเกิดเป็นการประสานกันทั้งผลงาน

ความสมดุล (Balance)

การจัดวางองค์ประกอบในผลงานของข้าพเจ้า ให้ความสำคัญด้านดุลยภาพ โดยนี้ถึงการถ่วงน้ำหนักให้เกิดแรงปะทะที่เท่ากัน ซึ่งเป็นดุลยภาพแบบสมมาตร ต้องการแสดงการฟุ้งกระจายของสี เพื่อผลลัพธ์ทางการสร้างมิติ

สัดส่วน (Proportion)

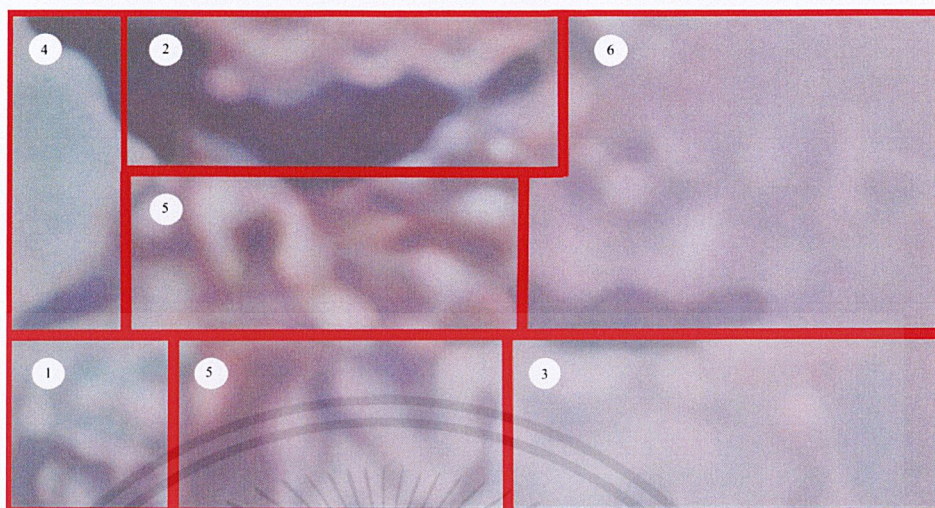
สัดส่วนในผลงานของข้าพเจ้า เป็นเอกภาพที่เกี่ยวกับความสมส่วนซึ่งกันและกันของความ เป็นมิติของน้ำหนัก สี ที่เป็นความสัมพันธ์ที่กลมกลืนกัน ให้ความรู้สึกทางสุนทรีย์และทางอุดมคติ เป็นสัดส่วนที่ประสานกันอย่างสมบูรณ์ โดยมีการซ้ำมีการเปลี่ยนแปลงในปริมาณที่เหมาะสม และมีพลังความเคลื่อนไหวที่สมดุล

ความเป็นเด่น (Dominance)

ข้าพเจ้าสร้างมิติที่เกิดจากการทับซ้อนกันของเจดีย์จำนวนมาก ใ้บทบาทสำคัญแก่ สี เนื้อที่ทัศนธาตุอื่นๆ ซึ่งทำให้รูปแบบของผลงานสอดคล้องกับแนวความคิด และทำให้ผลงานเกิดความสมบูรณ์และการฟุ้งกระจายของสีในผลงานที่น่าเสนอ

ความเคลื่อนไหว (Movement)

ความเคลื่อนไหวในผลงานของข้าพเจ้า ได้กำหนดให้ทัศนธาตุ ของน้ำหนักและสี ในการสร้างสรรค์ให้เกิดการเคลื่อนไหว และสร้างผลกระทบทางสายตาของคนดูด้วยการทับซ้อนกันของ น้ำหนักของสีจำนวนมาก ทำให้ลือหลอกสายตา และก่อให้เกิดปฏิกิริยาทางอารมณ์ สามารถรับรู้ ได้ถึงมิติแห่งการทับซ้อนที่คลุมเครือ เกิดเป็นภาพเบลอที่ให้การเคลื่อนไหวตลอดเวลา

ภาพประกอบที่ 49 : ภาพวิเคราะห์ห้วงคี่ประกอบผลงานชิ้นที่ 3

4.2.4 การวิเคราะห์ห้วงคี่ประกอบ ผลงานชิ้นที่ 4

ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืนของผลงานชิ้นนี้ จะเป็นความกลมกลืนของชุดสีที่ใกล้เคียงกัน ทับซ้อนกัน ด้วยจุดสี โดยจะคำนึงถึงทัศนธาตุเป็นสำคัญ ในเรื่องของการใช้ สี ให้สอดคล้องไปในเจตสีเดียวกัน โดยการใช้ความต่อเนื่องของสีทำให้เกิดบรรยากาศและโทนสีที่ทำให้เกิดความกลมกลืน

ความหลากหลาย (Variety)

ในส่วนนี้ จะมีการใช้ชุดสีที่คลุมโทนสีด้วยพาสเทลในการสร้างสรรค์ผลงาน มีการใช้สี โทนเย็นเป็นส่วนมาก แต่ข้าพเจ้าได้แทรกสีโทนร้อนกระจายเข้าไป เพื่อให้ตัวผลงานดูไม่แข็งจนเกินไป อีกทั้งยังใช้สีโทนอ่อน เพิ่มมิติให้กับตัวผลงานอีกด้วย

ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลของตัวภาพ เกิดจากการใช้ชุดสีทับซ้อนกันหรือเลื่อมล้ำกัน จนเกิดการผสมสีทางสายตา ทำให้ผู้ชมรู้สึกได้ถึงความเป็นดุลยภาพของตัวผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สัดส่วน (Proportion)

มีการลดทอนขนาดในองค์ประกอบ เพื่อให้เกิดทัศนียภาพทางอารมณ์ การใช้สีที่สอดคล้องกลมกลืนกันระหว่างบรรยากาศ ทำให้เกิดสัดส่วนที่ลงตัวขึ้น

ความเป็นเด่น (Dominance)

การใช้บรรยากาศของสีที่สะท้อนให้เห็นถึงบรรยากาศของตัวภาพ ส่งผลให้จุดสังเกตในตัวภาพมีบทบาทและทำให้เกิดความเคลื่อนไหวในตัวผลงาน ซึ่งความชัดเจนในภาพนี้ จะอยู่ที่การจับเคลื่อนของบรรยากาศของสี

ความเคลื่อนไหว (Movement)

โดยธรรมชาติ สายตาของคนเรามักจะมองการเคลื่อนไหวตามองค์ประกอบของภาพ เช่น เส้น สี น้ำหนัก ทิศทาง ซึ่งจะมีบุคลิก ลักษณะของการเคลื่อนไหวเสมอ โดยในผลงานชุดนี้ จะเป็นการใช้โทนสีสีอ่อนทั้งภาพ ซึ่งในการสร้างผลงานให้รู้สึกเคลื่อนไหวนั้น สามารถเกิดขึ้นได้ด้วยการวางค่าสีที่ค่อนข้างเหลื่อมล้ำกัน เพื่อให้เกิดเป็นบรรยากาศของสี

บทที่ 5

บทสรุป

ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ผ่านการคิดวิเคราะห์ในเรื่องของความงามภายใต้ป้ายโฆษณากลางแจ้งขนาดใหญ่ สามารถพบได้ในทุกๆ เนื่องจากการใช้ชีวิตในเมือง ข้าพเจ้าได้พบเห็นมันจนคุ้นตาจนบางครั้งได้หลงลืมเป้าหมายที่แท้จริงของมัน โดยรับสารเพียงสิ่งที่โฆษณาต้องการให้รับรู้โดยไม่คำนึงถึงข้อเท็จจริงที่อยู่ภายใต้ภาพสวยงามเหล่านั้น จึงเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างงานในหัวข้อนี้ขึ้นมา โดยมุ่งเน้นให้ผู้ชมได้สังเกตเห็นและตระหนักถึงความคลุมเครือของสื่อโฆษณา ภายใต้ภาพสวยงามนั้นอาจมาข้อเท็จจริงบางอย่างที่ไม่สวยงามอย่างที่เห็น การที่จะเชื่ออะไรสิ่งใดสิ่งหนึ่งควรมาจากความคิดที่ผ่านการไตร่ตรองจากความรู้ ประสบการณ์ และข้อเท็จจริงก่อน ก่อนที่จะหลงเชื่อในความสวยงามที่เขาคิดกรอบให้เข้าใจและรับรู้เพียงเท่านั้น

งานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ แสดงออกในงานจิตรกรรมเหมือนจริงหรืองาน Realistic ในรูปแบบศิลปะนามธรรม สร้างความย้อนแย้งในผลงานศิลปะนิพนธ์ ระหว่างการเคารพแบบ กับการละทิ้งแบบ เป็นสิ่งน่าสนใจอย่างมากของการยืนอยู่ระหว่างสองขั้วของแนวทางจิตรกรรมที่ไม่มีวันมาบรรจบพบเจอกันได้

งานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ได้ให้ผ่านการตีความของข้อเท็จจริงของป้ายโฆษณา จากภาพต้นแบบที่หยิบยืมมาจากป้ายโฆษณากลางแจ้งขนาดใหญ่ การใช้การจำลองการมองภาพในระยะใกล้ที่นัยน์ตาของมนุษย์ตาไม่สามารถโฟกัสได้ทำให้เกิดภาพในลักษณะเฉพาะ มีลักษณะเบลอลดทอนความคมชัดของภาพ ทำให้เกิดความรู้สึกการรับรู้ที่คลุมเครือภาพในภาพ ทำลายความซับซ้อนในเชิงรูปทรงและเนื้อหา ดังเช่นความงามของป้ายโฆษณาที่คลุมเครือที่เราไม่สามารถเห็นได้ เป็นการนำเสนองานทำให้นึกถึงเรื่องอื่นๆ ที่อยู่นอกเหนือเฟรมออกไป นั่นคือการมองไปที่ปรากฏการณ์อะไรก็ได้ในสังคมไทยหรือสังคมโลก การเลือกมองในเฉพาะจุดที่อยากจะมอง และเลือกเฉพาะสื่อที่อยากจะถ่ายทอด อาจนำมาซึ่งการบิดเบือนอย่างสุดโต่ง ปรากฏการณ์เหล่านี้ สามารถเห็นได้ทุกวัน และหลายครั้งมันไม่ได้มีเจตนาที่จะสร้างคุณค่าใดๆ ให้กับสังคมได้เลย

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวข้าพเจ้า คือการลองผิดลองถูกเกี่ยวกับเทคนิคการลงสีและวิธีการลงสีที่ต้องใช้ระยะเวลาานาน เนื่องจากต้องมีการลงซ้ำหลาย ๆ ครั้ง วิธีการและเทคนิคได้ถูกพัฒนามาเรื่อยๆ และประสบความสำเร็จในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

บรรณานุกรม

- กรกมล นวลทิพย์. 2009. ศิลปะนามธรรม, [Online]. Available :
<http://www.kongkapan.com/webboard/index.php?topic=86.0> (20 เมษายน 2015)
- จิมมี ดอนอล. 2015. ศิลปะนามธรรม, [Online]. Available :
<http://th.wikipedia.org/wiki> (20 เมษายน 2015)
- ดร.สมสุข หินวิมาน. 2015. วัฒนธรรมโฆษณา. [Online]. Available :
<http://cafethai.tripod.com/ad-culture.pdf> (2 เมษายน 2015)
- บ้านจอมยุทธ. 2005, แจ็คสัน พอลล็อก. [Online]. Available :
http://www.baanjomuyut.com/library_2/extension-1/paul_jackson_pollock/index.html
(21 เมษายน 2015)
- มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 2005. การวิจัยวัฒนธรรมภาพทางสายตา. [Online]. Available :
http://archive.lib.cmu.ac.th/full/res/2547/tressh490624_47_full.pdf (25 เมษายน 2015)
- มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 2015. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับโฆษณา. [Online]. Available :
http://archive.lib.cmu.ac.th/full/T/2552/coms1252ti_ch2.pdf (1 เมษายน 2015)
- ถารรี เพจ. 2014. ศิลปะเรียลลิสม์. [Online]. Available :
<http://worldcivil14.blogspot.com/2014/01/realism.html> (15 เมษายน 2015)
- สมเกียรติ ตั่งนโม. 2014. วัฒนธรรมทางสายตาในชีวิตประจำวัน. [Online]. Available :
http://www.artbangkok.com/detail_page.php?sub_id=3119 (16 มีนาคม 2015)
- Kristina Nazarevskaia. 2012, Mark Rothko. [Online]. Available :
<http://www.galleryintell.com/mark-rothko-the-seagram-murals/> (27 เมษายน 2015)
- Suriyo Chanthakul. 2015, ป้ายโฆษณาขนาดใหญ่. [Online]. Available :
http://www.at-ads.com/advertising/billboard_sign.html (2 มีนาคม 2015)
- Trafalgar. 2013. ป้ายโฆษณา. [Online]. Available:
<http://socialintegrated.com/> (2 มีนาคม 2015)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

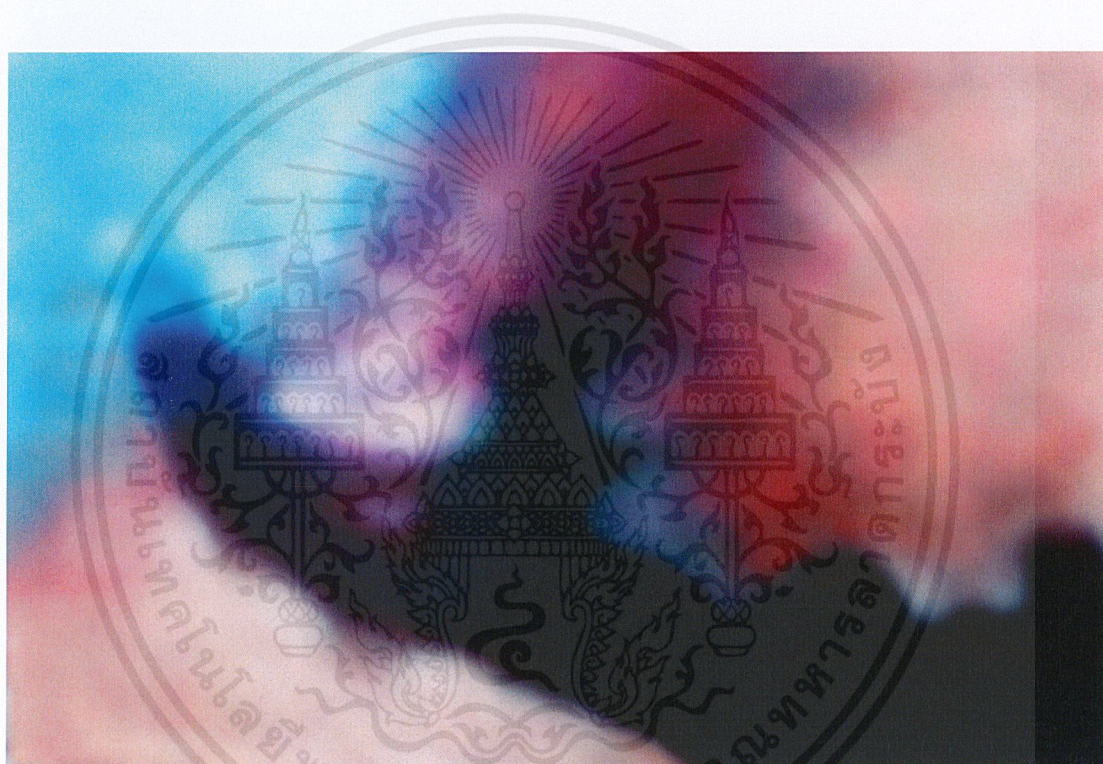

ชื่อผลงาน ความสวยงามของความคลุมเครือ I, 2558

เทคนิค ภาพวาดสีน้ำมัน

ขนาด 180x105 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

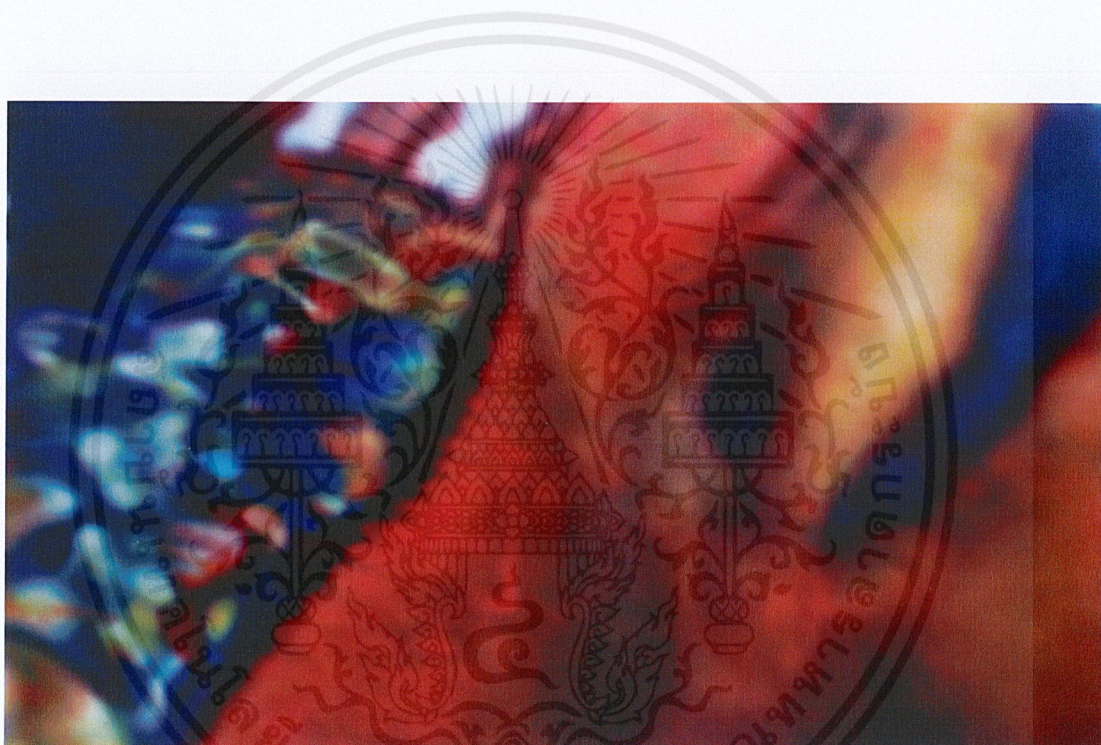

ชื่อผลงาน ความสวยงามของความคลุมเครือ II, 2558

เทคนิค ภาพวาดสีน้ำมัน

ขนาด 200x130 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน ความสวยงามของความคลุมเครือ III, 2558

เทคนิค ภาพวาดสีน้ำมัน

ขนาด 230x130 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงานความสวยงามของความคลุมเครือ IV, 2558

เทคนิค ภาพวาดสีน้ำมัน

ขนาด 270 x 145 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	อรนรินทร์ นรินทร์รัตน์
วัน เดือน ปีเกิด	16 มีนาคม 2534 ที่นครศรีธรรมราช
ที่อยู่	30/36 หมู่ที่ 13 ตำบลท่าศาลา อำเภอท่าศาลา จังหวัด นครศรีธรรมราช 80160
ประวัติการศึกษา	2546 – 2549 โรงเรียนท่าศาลาประสิทธิ์ศึกษา 2550 - 2553 โรงเรียนสตรีวรนาถบางเขน 2554 - 2558 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชา จิตรกรรม
เบอร์โทรศัพท์	08-41857199
ที่อยู่อีเมล	nalineenarinratar@gmail.com
รางวัลและเกียรติประวัติ	2554 แสดงผลงาน ในนิทรรศการ Photo's Exhibition 2557 แสดงผลงาน ในนิทรรศการ นิยมไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้